ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ATTITUDE TOWARDS SAVING AND INVESTMENT OF RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY PHRA NAKHON PERSONNEL

สานิตย์ มิอาทร

SANIT MIATHORN

การค้นคว้าอิสระเสนอต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา 2560

ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ATTITUDE TOWARDS SAVING AND INVESTMENT OF RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY PHRA NAKHON PERSONNEL

สานิตย์ มิอาทร

SANIT MIATHORN

การค้นคว้าอิสระเสนอต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อการค้นคว้าอิสระ ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อ นามสกุล นายสานิตย์ มิอาทร

ชื่อปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

กลุ่มวิชา การจัดการ

คณะ บริหารธุรกิจ

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาเรียม นะมิ

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระได้ให้ความเห็นชอบการค้นคว้าอิสระฉบับนี้แล้ว

Thaiyaset P. .....ประธานกรรมการ

(ดร.ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี)

.....กรรมการ

(ดร.สุจิรา ไชยกุสินธุ์)

มาเรียม นะมิ .....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาเรียม นะมิ)

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อนุมัติให้นับการค้นคว้าอิสระ
ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

.....คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

(ดร.ปริญญา มากลิ่น)

วันที่ 16 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2560

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ชื่อ สกุล	นายสานิตย์ มิอาทร
ชื่อปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
กลุ่มวิชา และคณะ	การจัดการ คณะบริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระนี้ มีวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อการเป็นเตรียมความพร้อมด้านการเงินเพื่อการเกษียณอายุ

2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยภายนอกที่แตกต่างกัน

โดยใช้วิธีการศึกษา กล่าวคือ ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 238 คน และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 69.7 มีอายุระหว่าง 31– 40 ปี จำนวน 121 คน สถานภาพโสด จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 63.9 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 25,000 บาท จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 47.1 และค่าใช้จ่ายต่อเดือน 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 38.2

จากผลการศึกษาดังกล่าว พบว่า ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยภายนอกที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการยอมรับความเสี่ยง ด้านผลตอบแทนที่คาดหวัง ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความเชื่อ ด้านประสบการณ์การออมและการลงทุน

Independent Study Title	Attitude Towards Saving and Investment of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon Personnel
Author	Mr. Sanit Miathorn
Degree	Master of Business Administration
Field Study	Management Faculty of Business Administration
Academic Year	2017

ABSTRACT

This purposes of this independent research were to

1) study attitudes towards saving and investment of of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon personnel as a financial retirement preparation,

2) compare attitudes towards saving and investment of of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon personnel with different personal and external factors.

The data collected from the university personnel of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. The samples were 238 employees and the questionnaire was used as a tool to collect data.

The study result indicated that the majority of respondents of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon were female staff, 166 (69.7%), 121 (121), and 152 (63.9%). The average monthly income was 20,001 - 25,000 baht, or 47.1 percent. Their monthly expense was 15,001 - 20,000 baht, which accounted for 38.2 percent.

The results of this study revealed that the attitudes towards saving and investment of the Rajamangala University of Technology Phra Nakhon staff were different in terms of personal factors and external factors. The attitude toward savings and investment at the overall level was high regarding Acceptance of risk acceptance, expected return, understanding, confidence, and saving and investment experiences.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระเล่มนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดีด้วยความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มาเรียม นะมิ อาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการการสอบการค้นคว้าอิสระทุกท่าน ที่ได้ให้คำปรึกษา ให้แนวคิด และคำแนะนำอันเป็นประโยชน์ รวมทั้งการปรับปรุงแก้ไขการค้นคว้าอิสระประสบความสำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการศึกษาและการดำเนินชีวิต ขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ซึ่งให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ในการศึกษาครั้งนี้ และขอบคุณเพื่อนนักศึกษาร่วมรุ่นโครงการปริญญาโททุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจ

ขอขอบคุณพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ศูนย์เทเวศร์ ศูนย์พาณิชยการพระนคร ศูนย์โชติเวติ ศูนย์พระนครเหนือ ทุกท่านที่ได้เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม และให้ข้อมูลเพิ่มเติม จนการค้นคว้าอิสระลุล่วงไปได้ด้วยดี

คุณค่าประโยชน์อันพึงเกิดจากการค้นคว้าอิสระเล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกัตญญูบูชาแด่บิดา มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนสร้างพื้นฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย

สานิตย์ มิอาทร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.4 สมมติฐานในการวิจัย	6
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
1..7 กรอบแนวคิดในการวิจัย	9
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดการจัดการการเงินส่วนบุคคล	10
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน	13
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	20
2.4 แนวคิดการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ	27
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	40
3.3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	41
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	43
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	44

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 45

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 46

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย 79

5.2 อภิปรายผล 81

5.3 ข้อเสนอแนะ 85

บรรณานุกรม 86

ภาคผนวก 88

แบบสอบถาม 89

ประวัติผู้วิจัย 94

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1.1	การออมของประเทศเบื้องต้นและสัดส่วน การออมสุทธิของครัวเรือนต่อ GDP	2
2.1	ลักษณะความแตกต่างของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	21
3.1	แสดงจำนวนพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามหน่วยงาน	37
3.2	จำนวนบุคลากรและขนาดตัวอย่างของหน่วยงาน ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	39
4.1	จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ	46
4.2	จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามอายุ	47
4.3	จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามสถานภาพ	47
4.4	จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษา	48
4.5	จำนวน และร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	48
4.6	จำนวน และร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อเดือน	49
4.7	จำนวน และร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกการเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัย	50
4.8	ภาพรวมค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติ ต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	51
4.9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านการยอมรับความเสี่ยง	52
4.10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านผลตอบแทนที่คาดหวัง	53
4.11	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของด้านความรู้ความเข้าใจในการออมและการลงทุน	54
4.12	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของด้านความเชื่อในการออมและการลงทุน	55

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
4.13	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านประสบการณ์ในการออมและการลงทุน	56
4.14	เปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของ พนักงานมหาวิทยาลัย จำแนกตามตัวแปรเพศ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน	57
4.15	เปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของ พนักงานมหาวิทยาลัย จำแนกตามตัวแปรอายุ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน	58
4.16	เปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ทัศนคติต่อกาออมและการลงทุนของ พนักงานมหาวิทยาลัย โดยรวมจำแนกตามอายุ	59
4.17	เปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของ พนักงานมหาวิทยาลัย ด้านการยอมรับความเสี่ยง จำแนกตามอายุ	60
4.18	เปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของ พนักงานมหาวิทยาลัย ด้านความเชื่อ จำแนกตามอายุ	61
4.19	เปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของ พนักงานมหาวิทยาลัย จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน	62
4.20	เปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของ พนักงานมหาวิทยาลัย จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา และโดยรวมทุกด้าน	63
4.21	เปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของ พนักงานมหาวิทยาลัย โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา	64
4.22	เปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของ พนักงานมหาวิทยาลัย ด้านการยอมรับความเสี่ยง จำแนกตามระดับการศึกษา	65
4.23	เปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของ พนักงานมหาวิทยาลัย ด้านผลตอบแทนที่คาดหวังจากการออมและการลงทุน จำแนกตามระดับการศึกษา	66

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
4.24	เปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย ด้านความเชื่อ จำแนกตามระดับการศึกษา	67
4.25	เปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย จำแนกตามตัวแปรรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน	68
4.26	เปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย โดยรวม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	70
4.27	เปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย ด้านการยอมรับความเสี่ยง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	71
4.28	เปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย ด้านผลตอบแทนที่คาดหวัง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	72
4.29	เปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย ด้านความรู้ความเข้าใจ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	73
4.30	เปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย ด้านความเชื่อ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	74
4.31	เปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย ด้านประสบการณ์ในการลงทุน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	75
4.32	เปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย จำแนกตามตัวแปรค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน	76
4.33	เปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนจำแนกตามตัวแปรการเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัย เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน	77

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพ

1.1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย 8

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การออมเป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนเศรษฐกิจให้เจริญเติบโต มีการขยายการผลิต การจ้างงาน การลงทุน การกระจายรายได้ การขยายสินเชื่อทางธุรกิจ ส่งผลทำให้เกิดการจ้างงานในระดับสูงลดความผันผวนทางเศรษฐกิจ เนื่องจากการออมในระดับสูงจะทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศไม่ต้องอาศัยแหล่งกู้ยืมเงินลงทุนจากต่างประเทศ แม้เศรษฐกิจถดถอยก็สามารถพึ่งพิงการออมภายในประเทศ ทำให้เศรษฐกิจพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ยกตัวอย่างประเทศญี่ปุ่นที่สามารถสร้างหนี้สาธารณะได้ 4 เท่าของจีดีพี เนื่องจากประชาชนญี่ปุ่นมีการออมจำนวนมาก นอกจากนี้ญี่ปุ่นยังแสดงบทบาทผู้นำโลกโดยการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ประเทศต่างๆ มาก (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2553)

วิเคราะห์สถานการณ์สัดส่วนเงินออมรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ของประเทศไทยระหว่างปี 2553-2555 แสดงให้เห็นว่าระดับเงินออมลดลงอย่างต่อเนื่อง ปี 2533 ประเทศไทยมีสัดส่วนเงินออมรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศอยู่ที่ร้อยละ 35.92 และลดลงเหลือร้อยละ 27.48 ในปี 2549 โดยระหว่างปี 2550-2556 อยู่ที่ร้อยละ 29-30 และลดลงเหลือร้อยละ 27.48 ในปี 2549 โดยระหว่างปี 2550-2556 อยู่ที่ร้อยละ 29-30 ในส่วนการออมส่วนบุคคลนั้น การออมส่วนบุคคลต่อรายได้พึงจับจ่ายใช้สอย ในปี 2554 2555 และ 2556 อยู่ที่ร้อยละ 9.3, 8.7 และ 8.3 ตามลำดับ ทั้งนี้ตั้งแต่วิกฤติเศรษฐกิจปี 2540 การออมครัวเรือนมีสัดส่วนลดลงจากร้อยละ 10 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เหลือต่ำสุดที่เพียงร้อยละ 4 ในปี 2545 หลังจากนั้นในระหว่างปี 2547-2557 คงอยู่ที่ร้อยละ 5-6 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ทั้งนี้ในปี 2556 ข้อมูลระดับเงินออมสุทธิของภาคครัวเรือนอยู่ที่ 594,439 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 6.7 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มีแนวโน้มลดลงต่อเนื่อง (แหล่งที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

ตาราง 1.1 การออมของประเทศเบื้องต้น และสัดส่วนการออมสุทธิของครัวเรือนต่อ GDP

การออม	2550	2552	2554	2555	2556
การออมครัวเรือน (ล้านบาท)	561,183	562,118	613,053	633,112	594,439
สัดส่วนการออมครัวเรือนต่อ GDP (%)	7.40	7.36	7.43	7.16	6.72

ที่มา: สำนักบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2556)

การออมในระยะยาวสำหรับคนที่อยู่ในวัยทำงานเพื่อวางแผนการเงินให้เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุในอนาคตนับเป็นหลักประกันชีวิตที่สำคัญ โดยมีรูปแบบกองทุนการออมภาคบังคับและกองทุนที่เป็นการออมโดยสมัครใจ กองทุนการออมภาคบังคับจะกำหนดกลุ่มเป้าหมาย ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างที่จะออมและอัตราการออมแต่ละเดือน อาทิ กองทุนประกันสังคม กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) ขณะที่กองทุนการออมแบบสมัครใจที่ภาครัฐส่งเสริมโดยผ่านทางมาตรการลดหย่อนภาษี ได้แก่ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (Provident Fund) กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement-Mutual Fund) ในปัจจุบันกองทุนรวม RMF มีนโยบายการลงทุนให้เลือกลงทุนมากมายตามความต้องการของนักลงทุนไม่ว่าจะเป็นตราสารทุน ตราสารหนี้ หรือตราสารอื่นๆ นอกจากนี้ยังมีการฝากเงินประเภทประจำกับธนาคารพาณิชย์ การทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์หรือเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ รวมถึงกองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) ที่ผู้เป็นสมาชิกสามารถเริ่มส่งเงินสะสมได้ตั้งแต่อายุ15 ปีถึง 60 ปี โดยรัฐบาลจ่ายสมทบให้แก่สมาชิกโดยแยกตามอายุของสมาชิก ซึ่งได้ผ่านการพิจารณาวาระพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคมพ.ศ. 2554 ถือเป็นการเพิ่มโอกาสการออมระยะยาวเพื่อการชราภาพ ครอบคลุมทั่วถึงประชาชนทุกคน เป็นการสร้างความเท่าเทียมและเป็นธรรมในการดูแลจากภาครัฐ และเป็นการสร้างหลักประกันในชีวิตวัยทำงานและวัยเกษียณอายุให้มีรายได้หลังเกษียณขั้นพื้นฐาน เพื่อสร้างความมั่นคงในวัยชรา และสามารถลดภาระรัฐบาลในระยะยาวอย่างมีประสิทธิภาพ

เมื่อกล่าวถึงทัศนคติต่อการออมและการลงทุนในการวางแผนการเกษียณอายุ คนที่อยู่ในวัยทำงานจะต้องรู้ว่าควรเก็บเงินที่หามาได้อย่างไร และทำอย่างไรให้งอกเงย และต้องมีจำนวนเท่าไรเพื่อให้เพียงพอกับการใช้ชีวิตในวันหลังเกษียณอายุ ที่ไม่มีรายได้เหมือนชีวิตวัยทำงานแล้ว ส่วนใหญ่ไม่กล้าลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงมาก เพียงแค่รักษาเงินต้นให้ปลอดภัยและได้รับค่าตอบแทน

สม่ำเสมอ ขณะที่บางคนสามารถยอมรับความเสี่ยงได้สูงและพร้อมที่จะลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความผันผวนสูงเพื่อแลกกับผลตอบแทนที่สูงขึ้นจึงเน้นการลงทุนในสินทรัพย์ โดยไม่คำนึงถึงความเสี่ยงหรือผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้น จนประสบปัญหาการขาดทุน ส่งผลให้เงินออมที่เก็บมานั้นไม่เพียงพอต่อการดำเนินชีวิตหลังเกษียณอายุตามที่วางแผนไว้

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเป็นส่วนราชการในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานมหาวิทยาลัย โดยจดทะเบียนธนาคารไทยพาณิชย์จำกัด (มหาชน) ในปี 2558 มีบุคลากรพนักงานมหาวิทยาลัยเป็นสมาชิกแล้วจำนวน 394 คน คิดเป็นร้อยละ 74 จากจำนวนพนักงานมหาวิทยาลัยทั้งสิ้นรวม 528 คน ไม่เป็นไปตามเป้าหมายแผนที่วางไว้ที่มหาวิทยาลัยฯ ส่งเสริมสนับสนุนให้พนักงานมหาวิทยาลัยเป็นสมาชิกองทุนสำรองเลี้ยงชีพทั้งหมด แสดงให้เห็นว่า กองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัยที่จัดตั้งขึ้นไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร แม้รู้ดีว่าการใช้ชีวิตหลังเกษียณจะเป็นปัญหาต่อครอบครัวและสังคม แต่บุคลากรพนักงานมหาวิทยาลัยแต่ละคนก็ไม่ได้ตระหนักถึงสิ่งที่จะตามมามากนัก ทำให้พนักงานมหาวิทยาลัยมองข้ามความจำเป็นในเรื่องการออมเพื่อวัยเกษียณ

ด้วยเหตุนี้ผู้ศึกษาจึงให้ความสนใจศึกษาทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่ต้องการออมในสินทรัพย์ที่มีอยู่อย่างไรให้เพียงพอกับวัยเกษียณอายุตามแผนที่วางไว้ หรือทำอย่างไรที่จะให้บุคลากรวัยทำงานของมหาวิทยาลัยตระหนักถึงประโยชน์ของการออมและการลงทุนเพื่อการใช้ชีวิตหลังวัยเกษียณอายุที่มีคุณภาพ และไม่เป็นภาระแก่ประเทศชาติ ดังนั้นการออมและการลงทุนจึงเป็นหลักประกันชีวิตหลังจากเกษียณอายุในอนาคตจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี กล่าวคือมีเงินออมเพียงพอต่อการดำเนินชีวิต ไม่เป็นภาระแก่ลูกหลานหรือคนในครอบครัว ทั้งยังสามารถช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสในสังคมได้อีกด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่องทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการออมและการลงทุนในการเตรียมความพร้อมทางด้านการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานมหาวิทยาลัย ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการออมและการลงทุน ของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน การเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัย

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนเพื่อเตรียมพร้อมการวางแผนการเงินสำหรับการเกษียณอายุของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยเพื่อให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1.3.1 ประชากร

กลุ่มประชากรคือ พนักงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่มีช่วงอายุระหว่าง 21- 60 ปี ในปีงบประมาณ พ.ศ.2560 จำนวน 528 คน

1.3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 238 คน ประมาณขนาดตัวอย่างด้วยสูตร Yamane (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2547: 30) ระดับความเชื่อมั่น 95% ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้

5% สุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) มีสำนัก/สถาบัน/กอง/ศูนย์ของพนักงานมหาวิทยาลัยเป็นชั้น (Strata) และใช้พนักงานมหาวิทยาลัยเป็นหน่วยในการสุ่ม

1.3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1.3.3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. เพศ
2. อายุ
3. สถานภาพ
4. ระดับการศึกษา
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
6. ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน
7. การเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัย

1.3.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย จำแนกเป็น 5 ด้านได้แก่

1. ด้านความเสี่ยง
2. ด้านผลตอบแทน
3. ด้านความรู้ความเข้าใจ
4. ด้านความเชื่อ
5. ด้านประสบการณ์

1.4 สมมติฐานในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถกำหนดสมมติฐานการวิจัยได้ดังนี้

1.4.1 พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุน แตกต่างกัน

1.4.2 พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุน แตกต่างกัน

1.4.3 พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีสถานภาพต่างกันมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุน แตกต่างกัน

1.4.4 พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุน แตกต่างกัน

1.4.5 พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุน แตกต่างกัน

1.4.6 พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุน แตกต่างกัน

1.4.7 พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีสภาพการเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัยต่างกันมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุน แตกต่างกัน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 สามารถใช้เป็นแนวทางในการศึกษาการเตรียมการวางแผนทางการเงินของพนักงานมหาวิทยาลัย

1.5.2 สามารถนำไปใช้กับหน่วยงานของสถาบันอุดมศึกษา ที่พนักงานมหาวิทยาลัยปฏิบัติงานในหน่วยงานนั้น

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 **การวางแผนทางการเงิน** หมายถึง การสร้าง ใช้งาน ปรับปรุง และการแก้ไขแผนงาน เพื่อความสำเร็จตามเป้าหมายการเงินของบุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยเฉพาะ โดยแนวคิดของแผนเน้นถึงเป้าหมาย นับตั้งแต่จุดแรกเริ่มของการวางแผนการลงทุน มากกว่าการใช้เครื่องมือทางการเงินแบบใดแบบหนึ่ง หรือมากกว่านั้น เพื่อแก้ไขปัญหาทางการเงินบางปัญหาเท่านั้น

1.6.2 **ผู้เกษียณอายุ** หมายถึง บุคคลที่ต้องหยุดทำงานที่เคยทำอยู่ประจำ เพราะเหตุอายุครบกำหนดที่หน่ายงานนั้นกำหนดไว้ หรือหยุดทำงานนั้นๆเพราะร่างกายไม่เหมาะสม

1.6.3 **บุคลากร** หมายถึง พนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.6.4 **ทัศนคติต่อการออมและการลงทุน** หมายถึง สภาพความรู้สึกของพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีต่อการบริหารจัดการเงินหรือรายได้ที่ได้มา และใช้เงินนั้นอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเพื่อให้เกิดความมั่นคงทางการเงินในอนาคต สามารถดูแลตัวเองในการเกษียณอายุได้อย่างดี แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

- **ด้านความเสี่ยง** หมายถึง พนักงานมหาวิทยาลัยสามารถยอมรับความเสี่ยงจากการออมและการลงทุนได้ มีการกระจายการลงทุนเพื่อลดความเสี่ยง มีการออมและการลงทุนที่สร้างรายได้ประจำและมีความปลอดภัยสูง และสามารถทนต่อการขาดทุนได้

- **ด้านผลตอบแทน** หมายถึง พนักงานมหาวิทยาลัยมีความยืดหยุ่นในการลงทุนที่เหมาะสมกับตนเองตามความต้องการ

- **ด้านความรู้ความเข้าใจ** หมายถึง ก่อนการตัดสินใจออมและการลงทุน พนักงานมหาวิทยาลัยมีความรู้ความเข้าใจในรูปแบบการออมและการลงทุนเป็นอย่างดี พิจารณาอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงทางการเงินเป็นเหตุผลหลักในการตัดสินใจเลือกรูปแบบการออมและการลงทุน

- **ด้านความเชื่อ** หมายถึง พนักงานมหาวิทยาลัยมีความเชื่อว่าการออมและการลงทุนคือการสร้างความมั่นคงทางการเงินให้กับตนเองและครอบครัว อัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงมีผลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการออมและการลงทุน และอัตราผลตอบแทนจากการออมในระบบมีความแน่นอนมากกว่าอัตราผลตอบแทนจากการออมนอกระบบ

- **ด้านประสบการณ์** หมายถึง พนักงานมหาวิทยาลัยมีประสบการณ์ในการออมและการลงทุนในรูปแบบต่างๆ อาทิ การออมทรัพย์ การลงทุนในสินทรัพย์ประเภทตราสารหนี้ หุ้น พันธบัตร ทองคำ อสังหาริมทรัพย์ ประกันชีวิต และสามารถตัดสินใจออมและลงทุนจากคำแนะนำของผู้มีความรู้ด้านการจัดการด้านการเงินได้อย่างดี

1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1.1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

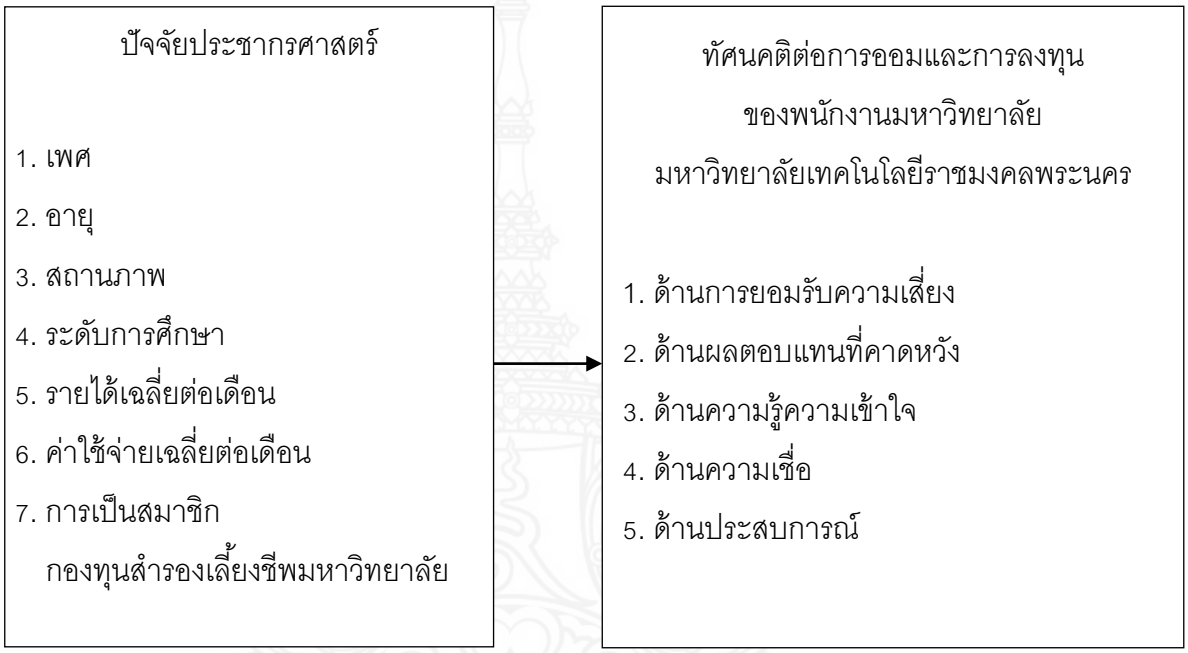

จากกรอบแนวความคิดศึกษานี้ให้ความสำคัญต่อปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ลักษณะการวางแผนทางการเงิน และความเข้าใจการวางแผนทางการเงิน เพื่อหาข้อสรุปว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนเพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านการเงินสำหรับการเกษียณอายุ

บทที่ 2
แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้ศึกษาได้แนวคิดทฤษฎีและผลงานที่เกี่ยวข้อง มาใช้เป็นกรอบอ้างอิงในการศึกษา ดังนี้

2.1 แนวคิดการจัดการการเงินส่วนบุคคล

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

2.4 แนวคิดการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ

2.5 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดการจัดการการเงินส่วนบุคคล

2.1.1 ความหมายของการจัดการการเงินส่วนบุคคล

Richard J.Stillman (1985) กล่าวเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลว่า เป็นการจัดระเบียบการเงินของบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ รู้จักใช้เงินอย่างชาญฉลาดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

Lawrence J.Gitman, Michael D. Joehnk (2007) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล (Personal Financial Planning) ว่าการวางแผนการเงินส่วนบุคคลอย่างมี

ประสิทธิภาพมากที่สุดนับเป็นกุญแจสำคัญในการจัดการการเงินส่วนบุคคล เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่วางไว้ได้

Louis E. Boone, David L. Kurtz, Bouglas Hearth (2000) ได้กล่าวถึงการจัดการการเงินส่วนบุคคลว่า เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐศาสตร์และการบริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินส่วนบุคคลเพื่อให้สภาพคล่องทางการเงินที่ดีในอนาคต

Benedict Koh Fong Wai Mun (2003) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล (Personal Financial Planning) ว่าเป็นสิ่งจำเป็นถ้าเราต้องการพัฒนา มาตรฐานการครองชีพของชีวิตให้ดีอยู่เสมอ พยายามหลีกเลี่ยงความบกพร่องทางการเงิน มีการลงทุนที่เหมาะสม และพยายามสะสมความมั่งคั่งทางการเงินให้พอเพียงตลอดเวลา

วิวรรณ ธาราหิรัญ (2550) กล่าวว่าการจัดการการเงินส่วนบุคคลคือการบริหารจัดการเงินหรือรายได้ที่ได้มา และใช้เงินนั้นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด และนับเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำพาเราไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายทางการเงินได้

กล่าวโดยสรุปการจัดการการเงินส่วนบุคคล หมายถึงกระบวนการในการบริหารจัดการการเงินหรือรายได้ที่ได้มาและใช้เงินนั้นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางการเงินในอนาคต คือการรู้จักหารายได้ การใช้จ่ายอย่างประหยัด การรู้จักเก็บออม และการวางแผนลงทุน

2.1.2 ขอบเขตของการจัดการการเงินส่วนบุคคล

Richard J. Stillman ได้กล่าวถึงทฤษฎีตัวแบบของการจัดการการเงินส่วนบุคคลแบ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการเงินที่สำคัญ 6 ลักษณะ ดังนี้

1. การสร้างฐานะความมั่นคงทางการเงิน (Financial Health) ได้แก่ การมีงานทำที่เหมาะสม มีรายได้มั่นคง รู้จักวางแผนการใช้จ่าย การทำงบประมาณ รู้จักใช้เครดิตเพื่อเสริมฐานะความเป็นอยู่ของชีวิต

2. รู้จักใช้เงินอย่างฉลาด (Spending Money Wisely) ได้แก่ การใช้เงินเป็นในทุกด้านไม่ว่าจะเป็นค่าอาหาร เครื่องนุ่งห่ม การคมนาคม การควบคุมค่าใช้จ่าย และการจัดการเรื่องภาษี

3. การใช้เงินเพื่อที่อยู่อาศัย (Home and Other Real Estate) ได้แก่ การมีบ้านที่สะดวกสบายและปลอดภัย จัดได้ว่าเป็นการลงทุนที่ไม่เสียหลาย

4. การสร้างความมั่นคงให้แก่ชีวิตด้วยการทำประกันภัย (Insurance Program) ได้แก่ การทำประกันภัยในหลากหลายรูปแบบ

5. การลงทุนประเภทต่างๆ (Diversified Investment Portfolio) ได้แก่ การเลือกหลักทรัพย์ในการลงทุนและสถาบันที่จะลงทุนให้ปลอดภัยและเหมาะสม

6. การวางแผนการเงินเพื่อสำหรับอนาคตยามปลดเกษียณ (Retirement and Estate Planning) ได้แก่ การวางแผนเพื่อความมั่นคงและสุขสบายตลอดชั่วอายุขัยของบุคคล

2.1.2 ประโยชน์ของการจัดการการเงินส่วนบุคคล

1. ช่วยให้บุคคลมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เพราะการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลทำให้บุคคลสามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้

2. ช่วยให้บุคคลสามารถจัดการกับรายรับรายจ่าย และเงินออมของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. ช่วยให้บุคคลมีการควบคุมสถานะทางการเงินของตนเองได้อย่างสม่ำเสมอ เป็นการป้องกันไม่ให้มีภาระหนี้สินที่มากเกินไปได้

4. ช่วยลดความวิตกกังวลทางการเงินของบุคคล เพราะการวางแผนทางการเงินช่วยให้บุคคลสามารถคาดการณ์รายได้ และค่าใช้จ่ายในอนาคตได้อย่างใกล้เคียงความจริง ทำให้สามารถวางแผนการเงินได้ใกล้เคียงความจริง และมีแผนรองรับการเกิดความจำเป็นฉุกเฉินได้

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน

การศึกษาการแสดงออกพฤติกรรมมนุษย์นั้นจำเป็นต้องศึกษาทัศนคติ (Attitude) เนื่องจากทัศนคติเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถกระตุ้นการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมของมนุษย์ได้ ในการวิจัยครั้งนี้ได้ทบทวนวรรณกรรมแนวคิดเกี่ยวกับความรู้และทัศนคติ มีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 ความหมายของทัศนคติ

T.K. Landauer (อ้างถึงในจีรวัฒน์ แก้วใจดี, 2550: 21) ให้ความหมายทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกหรือแนวทางการคิดของบุคคลเกี่ยวกับผู้อื่น วัตถุ สิ่งของหรือเหตุการณ์ต่างๆ หรือยิ่งกว่านั้นยังรวมถึงการกระทำไปตามศักยภาพ หรือการแสดงออก ซึ่งความคิดเห็นของบุคคลต่อสิ่งต่างๆ ดังกล่าว

Hornby ได้กล่าวไว้ว่า ทัศนคติ คือ วิถีทางที่คุณคิดหรือรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง และวิถีทางที่ประพฤติต่อใครหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคุณคิดหรือรู้สึกอย่างไร

Gibson ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติ คือ ตัวที่ตัดสินพฤติกรรมเป็นความรู้สึกเชิงบวกหรือเชิงลบ เป็นสภาวะจิตใจในการพร้อมที่จะส่งผลกระทบต่อการตอบสนองของบุคคลนั้นๆ ต่อบุคคลอื่นๆ ต่อวัตถุสิ่งของหรือเหตุการณ์ โดยที่ทัศนคตินี้สามารถเรียนรู้หรือจัดการได้โดยบุคคลนั้นใช้ประสบการณ์

ธงชัย สันติวงษ์ (2535) ได้กล่าวว่า ทัศนคติ คือ คุณลักษณะที่มีความมั่นคงที่ต่อเนื่องในความคิดความรู้สึกและแนวทางในการปฏิบัติของพฤติกรรมที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือต่อความดี ต่อบุคคล และต่อกลุ่มคน เป็นความรู้สึกที่แสดงต่อความประพฤติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีลักษณะที่มีความมั่นคงและต่อเนื่องในความรู้สึกต่อสิ่งนั้นๆ หรือบุคคลนั้นๆ ในทางที่ดี

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545) ได้ให้ความหมายทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติ คือ สภาวะความพร้อมทางจิตที่เกี่ยวข้องกับความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มของพฤติกรรมบุคคลที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งของ

สถานการณ์ต่างๆ ไปในทิศทางหนึ่งเป็นสภาวะความพร้อมทางจิตที่มีความพร้อมและตั้งอยู่นานพอสมควร

สรุปได้ว่าทัศนคติเป็นความรู้สึกภายในจิตใจที่สามารถแสดงออกมาทางด้านพฤติกรรมและเป็นความรู้สึกในทางบวกและทางลบ รวมถึงความรู้สึกกลางๆ ทัศนคติจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนมีอยู่ในตัวเองและแสดงออกมาต่อวัตถุ บุคคล หรือกลุ่มบุคคล รวมถึงสถานการณ์ต่างๆ ที่ได้พบเห็นหรือประสบพบเจอด้วยตนเอง ทัศนคติจึงเป็นตัวตัดสินความรู้สึกภายในจิตใจของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ได้แสดงออกมาทางด้านพฤติกรรมภายนอกผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดว่าบุคคลนั้นรู้สึกอย่างไร

2.2.2 องค์ประกอบของทัศนคติ

อุดม สำอางกูล (2524: 78-79) ได้แบ่งองค์ประกอบของทัศนคติออกเป็น 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ เป็นเรื่องของการรับรู้ของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจเป็นการรับรู้เกี่ยวกับวัตถุสิ่งของ บุคคล หรือเหตุการณ์ต่างๆ ว่ารู้สิ่งต่างๆ ดังกล่าวได้อย่างไร รู้ในทางที่ดีหรือไม่ดี ทางบวกหรือทางลบ ซึ่งจะก่อให้เกิดทัศนคติขึ้น ถ้าเรารู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดี เราก็จะมีเจตคติต่อสิ่งนั้นในทางที่ดี และถ้ารู้สิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางที่ไม่ดี เราก็จะมีเจตคติไม่ดีต่อสิ่งนั้นด้วย ถ้าเราไม่รู้จักสิ่งใดเลย เจตคติก็จะไม่เกิดขึ้นหรือไม่มีสิ่งใดในโลก เราก็จะไม่เกิดเจตคติต่อสิ่งใดๆ เลย

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก เป็นองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งถูกเร้าจากการรู้นั้น เมื่อเราเกิดการรู้สิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้วจะทำให้เราเกิดความรู้สึกในทางดีหรือไม่ดี ถ้าเรารู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางที่ไม่ดี เราก็จะไม่ชอบหรือไม่พอใจในสิ่งนั้น ซึ่งความรู้สึกนี้จะทำให้เกิดเจตคติในทางใดทางหนึ่ง คือชอบหรือไม่ชอบ ความรู้สึกนี้เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะเปลี่ยนแปลงได้ยากมากไม่เหมือนกับความจริงต่างๆ ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงได้อยากกว่าถ้ามีเหตุผลเพียงพอ

3. องค์ประกอบด้านแนวโน้มในเชิงพฤติกรรมหรือการกระทำ เป็นองค์ประกอบที่มีแนวโน้มในทางปฏิบัติหรือความพร้อม หรือความโน้มเอียงล่วงหน้าที่จะกระทำหรือตอบสนองซึ่งเป็นผล

เนื่องมาจากความคิดความรู้สึกของบุคคลที่จะแสดงออกในรูปการยอมรับหรือปฏิเสธการเข้าหาหรือถอยหนี

จากที่กล่าวมาข้างต้น องค์ประกอบทัศนคติจึงประกอบด้วยองค์ประกอบด้านความรู้และความคิดเกี่ยวข้องกับการรับรู้ องค์ประกอบด้านความรู้สึกเป็นผลมาจากอารมณ์ความรู้สึกจากสิ่งเร้าและองค์ประกอบด้านการกระทำหรือพฤติกรรมที่มีแนวโน้มในทางปฏิบัติ องค์ประกอบเหล่านี้ส่งผลต่อทัศนคติ

2.2.3 ความหมายของการออม

จันทร์เพ็ญ บุญฉาย (2552: 4) ได้ให้ความหมายของการออมไว้ว่า คือ การเก็บสะสมทีละเล็กละน้อยให้เพิ่มพูนเมื่อเวลาผ่านไป ซึ่งส่วนใหญ่มักอยู่ในรูปของเงินฝากกับธนาคารหรือบริษัทเงินทุน โดยได้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทน และการออมหมายถึง การกันเงินส่วนหนึ่งของรายได้ที่เราไม่ใช้ให้หมดไปกับการบริโภคปัจจุบัน โดยเลือกที่จะนำเงินเก็บไว้ใช้ในอนาคตแทน และการออมเงินเป็นการยอมเสียสละเงินที่ต้องใช้จ่ายในปัจจุบัน เพื่อจะนำเงินจำนวนนี้ไปใช้ในอนาคตแทนโดยแบ่งเงินบางส่วนจากรายได้ เพื่อเก็บสะสมไว้ใช้จ่ายเมื่อยามเกษียณอายุ หรือเมื่อยามเกิดเหตุฉุกเฉิน เพราะการดำเนินชีวิตประจำวันอาจมีความไม่แน่นอนเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา คือ การตกงาน เจ็บป่วย หรือประสบอุบัติเหตุ หรือภัยพิบัติตามธรรมชาติที่อาจเกิดขึ้นได้ ถ้าหากไม่มีเงินออมย่อมเกิดปัญหาในการใช้ชีวิตประจำวันแน่นอน หรือหลังจากเกษียณอายุการทำงานเราจะมีรายได้จากที่ใดมาเป็นค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตต่อไป

John Maynard Keynes ได้กล่าวว่ามีหลากหลายแรงจูงใจที่เป็นสาเหตุให้คนเหล่านั้นออมเงิน แรงจูงใจเหล่านั้นประกอบด้วย

1. การออมเงินเนื่องจากการวางแผนการใช้จ่ายในชีวิต (Life-Cycle Motive)

2. การออมเงินเพื่อเป็นมรดกแก่บุตรหลาน (Bequest Motive)

3. การออมเงินเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงรสนิยมการใช้จ่าย (Improvement Motive)

4. การออมเงินเพื่อความต้องการในการซื้อสินค้าคงทน (Downpayment Motive)

5. การออมจากผลตอบแทนและการเพิ่มค่าของสินทรัพย์

(Intertemparal Substitution Motive)

6. การออมเพื่อการลงทุนทางธุรกิจ (Enterprise Motive)

7. การออมเงินเพื่อป้องกันความไมแน่นอนในชีวิต (Precautionary Motive)

8. การออมเงินเนื่องจากมีลักษณะนิสัยตระหนี่ (Avarice Motive)

9. การออมเงินเนื่องจากมีความรู้สึกต้องการมีเอกภาพทางการเงิน

(Independence Motive)

2.2.4 รูปแบบของการออมเงิน

การออมเงินในครัวเรือนมีการออมอยู่ 2 รูปแบบ ดังนี้

1. การออมแบบเก่า เป็นการออมที่เก็บเงินไว้ที่บ้านในครัวเรือนของตน เช่น การเก็บซ่อนเงินไว้ที่ใดที่หนึ่งของบ้าน หรือซื้อทองรูปพรรณเก็บไว้ เป็นต้น การออมแบบนี้ไม่เป็นผลดีต่อระบบเศรษฐกิจ เพราะทำให้ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจหายไป ทำให้ขาดแคลนเงินทุน นอกจากนี้ยังเป็นการออมที่เสี่ยงต่อการสูญหายหรือถูกจี้ปล้นและไม่ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนกลับคืนมา

2. การออมแบบใหม่ เป็นการออมเงินที่นำเงินไปฝากไว้ที่สถาบันการเงินซึ่งจะมีความปลอดภัยกว่า นอกจากนี้ยังได้รับผลประโยชน์กลับคืนมาในรูปเงินปันผล ดอกเบี้ย หรือกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์ การออมเงินแบบนี้จะก่อให้เกิดผลดีต่อเศรษฐกิจ เป็นการช่วยระดมเงินทุนเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ ช่วยก่อให้เกิดการลงทุนการผลิต ทำให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นในระบบเศรษฐกิจด้วย เงินออมแบ่งได้เป็น 3 ประเภท

- เงินออมเพื่อความมั่นคง คือการออมเงินเพื่อใช้จ่ายกรณีฉุกเฉินเป็นเงินออมที่เก็บไว้ใช้เมื่อมีเหตุการณ์ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้น เช่น การเจ็บป่วย อุบัติเหตุ การตกงาน การซ่อมแซมรถยนต์ ฯลฯ เงินออมประเภทนี้จะทำหน้าที่ช่วยให้บุคคลดำรงชีวิตได้ตามปกติได้อย่างไม่เดือดร้อนเมื่อมีเหตุการณ์ไม่คาดคิดเกิดขึ้น

- เงินออมเพื่อการเกษียณ คือ การเก็บสะสมเงินไว้เพื่อใช้จ่ายในยามเกษียณ เพราะผู้ที่เกษียณอายุจะมีรายได้ลดลง ถ้ามีเงินออมประเภทนี้ จะทำให้การใช้ชีวิตในยามเกษียณอายุมีอิสรภาพทางการเงิน เพราะชีวิตที่ต้องพึ่งพาผู้อื่น นอกจากจะทำให้ขาดอิสรภาพทางการเงินแล้ว ยังทำให้ขาดความภาคภูมิใจในตนเองด้วย

- เงินออมเพื่อการลงทุน เป็นการสะสมเงินออมเพื่อนำเงินไปลงทุนทำธุรกิจหรือลงทุนในหลักทรัพย์ เช่น ลงทุนในตราสารหนี้ ตราสารทุนหรือซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อขายต่อ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้มีผลตอบแทนเพิ่มมากกว่าดอกเบี้ยเงินฝากที่ได้รับจากการออมเงินไว้ที่ธนาคาร ซึ่งเงินออมประเภทนี้จะทำให้บุคคลมีอิสรภาพทางการเงินมากขึ้นโดยไม่ต้องรอรายได้จากการทำงานอย่างเดียว วิธีนี้เรียกง่ายๆ ว่า “จงให้เงินทำงานให้เรา ให้มีเงินงอกเงยเพิ่มขึ้น”

2.2.5 ความหมายของการลงทุน

อนิศา เซ็นนันท์ (2547: 33-35) ได้ให้ความหมายการลงทุนไว้ว่า การลงทุน หมายถึง การเสียสละเงินในส่วนที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้ในปัจจุบัน เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคต ด้วยการนำเงินที่มีไปใช้สร้างผลตอบแทนให้มากขึ้น การลงทุนโดยทั่วไป เราจะมีลักษณะเป็นเจ้าของกิจการ/เงิน ซึ่งสิ่งที่ต้องพบคู่กับการลงทุนอยู่เสมอ คือ ความเสี่ยง ถ้าต้องการผลตอบแทนสูงแนวโน้มความเสี่ยงที่พบก็จะสูงตามไปด้วย เราซึ่งอยู่ในฐานะผู้ลงทุนเอง จึงต้องบริหารจัดการเงินให้ดี เพื่อป้องกันความเสี่ยงอันอาจจะเกิดจากการลงทุนนั้น เพราะเราต้องรับผิดชอบต่อความเสี่ยงจากการขาดทุน หรือการไม่ได้รับเงินทุนคืนด้วยตนเอง

2.2.6 ประเภทของการลงทุน

การลงทุนแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer Investment) เป็นการลงทุนของผู้บริโภค เกี่ยวกับการซื้อสินค้าประเภทคงทนถาวร เช่น รถยนต์ เครื่องซักผ้า ฯลฯ เป็นการลงทุนที่ไม่ได้ หวังกำไรในรูปของตัวเงิน แต่ผู้ลงทุนหวังความพอใจในการใช้ทรัพย์สินเหล่านั้นมากกว่า

2. การลงทุนในธุรกิจ (Business of Economic Investment) เป็นการลงทุนโดยการซื้อขายทรัพย์สิน เพื่อประกอบธุรกิจหารายได้ โดยหวังว่าอย่างน้อยที่สุดรายได้ที่ได้นี้เพียงพอที่จะ ชดเชยกับความเสี่ยงในการลงทุน เป้าหมายของการลงทุนในธุรกิจก็คือกำไร กำไรจะเป็นตัวดึงดูด ให้ผู้ลงทุนนำเงินมาลงทุน การลงทุนประเภทนี้ เช่น การซื้ออุปกรณ์ เครื่องจักร และสินทรัพย์ ประเภทอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ลงทุนในที่ดิน อาคารสิ่งปลูกสร้าง เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการ ผลิตสินค้าและบริการเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภค เป็นการลงทุนที่มุ่งหวังกำไรจากการ ลงทุนเป็นผลตอบแทน

3. การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or Securities Investment) เป็นการลงทุนในหลักทรัพย์ เป็นการซื้อสินทรัพย์ในรูปของหลักทรัพย์ เช่น พันธบัตร หุ้นกู้ หรือหุ้นทุน จัดเป็นการลงทุนทางอ้อมซึ่งแตกต่างจากการลงทุนในธุรกิจ คือผู้ลงทุนที่ไม่ต้องการจะเป็นผู้ประกอบ ธุรกิจด้วยตัวเองเนื่องจากไม่พร้อมรับความเสี่ยง ผู้ลงทุนเหล่านั้นอาจหันมาซื้อหลักทรัพย์ที่เขา พอใจที่จะลงทุน โดยได้รับผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ย หรือเงินปันผลแล้วแต่ประเภทของหลักทรัพย์ที่ลงทุน นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจได้ผลตอบแทนอีกลักษณะหนึ่งคือกำไรหรือการขาดทุน จากการขายหลักทรัพย์

2.2.7 หลักการลงทุน

แนวทางในการลงทุนที่สำคัญมีอยู่ 6 ประการได้แก่

1. ความปลอดภัยของเงินลงทุน (Security of Principal) หมายถึงการลงทุนที่มุ่งรักษาไว้ซึ่งเงินลงทุน โดยหวังที่จะได้รับเงินลงทุนเป็นการแน่นอน นโยบายการลงทุนแบบนี้ เป็นนโยบายค่อนข้างConservative เพราะคำนึงถึงความปลอดภัยไว้ก่อนเพื่อไม่ให้เงินต้นสูญไป การลงทุนที่ยึดถือหลักความปลอดภัย ได้แก่ การฝากเงินกับธนาคาร หรือการซื้อหลักทรัพย์ รัฐบาล เป็นต้น

2. เสถียรภาพของรายได้ (Stability of Income) หมายถึง การลงทุนที่ให้ รายได้โดยสม่ำเสมอ หรือได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนเป็นการแน่นอนและสม่ำเสมอ ผู้ลงทุนธรรมดาที่ไม่ใช่นักเก็งกำไรมักต้องการได้รับดอกเบี้ย หรือปันผล เพื่อจะนำไปใช้จ่ายตามความต้องการได้ ดังนั้นการฝากธนาคารหรือลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้ได้รับดอกผลอย่างสม่ำเสมอ

3. ความงอกเงยของเงินลงทุน (Capital Growth) โดยทั่วไปแล้วผู้ลงทุนมักจะ ตั้งความมุ่งหมายไว้ว่า เงินที่เขาลงทุนไปนั้นจะต้องมีค่าเพิ่มพูนขึ้น ความงอกเงยของเงินทุน เกิดขึ้นได้จากการลงทุนในหุ้นของบริษัทที่กำลังขยายตัว

4. ความคล่องตัวในการซื้อขาย (Marketability) หมายถึง การเลือกลงทุนใน หลักทรัพย์ที่ซื้อง่ายขายคล่อง คือเป็นหลักทรัพย์ที่เป็นที่ต้องการของตลาด หลักทรัพย์บางชนิดจำหน่ายได้ง่าย แต่บางอย่างจำหน่ายได้ยาก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับราคา ขนาดและชื่อเสียงของบริษัทผู้ ออกหลักทรัพย์ โดยทั่วไปแล้วหุ้นของบริษัทใหญ่ย่อมจำหน่ายได้ง่ายกว่าหุ้นของบริษัทเล็ก

5. การกระจายเงินลงทุน (Diversification) ในการลงทุนไม่ควรทุ่มเงินลงทุน ไปในหลักทรัพย์ชนิดใดชนิดหนึ่ง เพราะถ้าธุรกิจนั้นเกิดล้มเหลว เงินที่ลงทุนไปนั้นจะสูญเสียไป ทั้งหมด การกระจายการลงทุนจะช่วยลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ลงทุนได้มาก

6. หลักเกี่ยวกับภาษี (Tax Status) ในการลงทุนต้องพิจารณาด้วยว่า ผลตอบแทนที่ได้รับจะต้องเสียภาษีหรือได้รับการยกเว้นภาษี ถ้าต้องเสียภาษีด้วยจะทำให้ส่วนของผลตอบแทนที่ได้จริง

น้อยลง ฉะนั้นในการลงทุน ผู้ลงทุนควรจะต้องคำนึงถึงผลตอบแทน ภายหลังจากการหักภาษีแล้ว หลักทรัพย์รัฐบาลย่อมได้รับการยกเว้นภาษี ดังนั้น ผู้ลงทุนจึง ได้รับผลตอบแทนเต็มที

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

2.3.1 ประวัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพเริ่มมีการจัดตั้งขึ้นในประเทศไทยปี พ.ศ. 2526 และในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ.2525 – 2529) ได้มีการส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเพิ่มขึ้น ต่อมาในปี พ.ศ.2530 ได้มีการออกพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการและมีอำนาจหน้าที่กำกับและดูแลทั่วไปเรื่องการจัดกองทุน และได้แต่งตั้งให้สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง การะทรวงการคลัง เป็นนายทะเบียนกองทุน ต่อมากระทรวงการคลังได้มีดำริที่จะโอนงานการกำกับดูแลกองทุนสำรองเลี้ยงชีพจากสำนักงานเศรษฐกิจการคลังมายังสำนักงานกรรมการการกำกับหลักทรัพย์และตลอดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) เนื่องจากเล็งเห็นว่า การจัดการลงทุนในประเทศไทยในขณะนั้น ได้แก่ กองทุนรวมและกองทุนส่วนบุคคล อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงาน ก.ล.ต. อยู่แล้ว จึงให้ทำหน้าที่กำกับดูแลกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเพิ่มอีกประเภทหนึ่ง และทำให้หลักเกณฑ์ในการประกอบธุรกิจและมาตรฐานในการกำกับดูแลเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ดังนั้น จึงได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. 2530 และพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลอดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 เพื่อให้การจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงาน ก.ล.ต. ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขทั้งสองฉบับได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2542 และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2543 กองทุนสำรองเลี้ยงชีพเป็นทางเลือกหนึ่งในการเสริมการออม ที่เน้นให้ผู้มีเงินเดือนหรือค่าจ้างทำการออกแบบผูกพันระยะยาว กล่าวคือ เป็นเงินสะสมของลูกจ้างที่ถูกหักจากค่าจ้างในอัตราร้อยละ 2-15 ของค่าจ้างแต่ถ้าทั้งสองฝ่ายตกลงจะจ่ายมากกว่าร้อยละ 15 ของค่าจ้าง ต้องขออนุญาตต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังผ่านนายทะเบียน ซึ่งการจัดตั้งกองทุนเป็นไปด้วยความสมัครใจที่จะออกในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพแล้ว ไม่สามารถเบิก – ถอน

ได้ตามใจชอบ สมาชิกของกองทุนนี้ครอบคลุมลูกจ้างเอกชน และรัฐวิสาหกิจ โดยเงินออมดังกล่าวจะถูกนำไปบริหารโดยนักลงทุน เรียกว่า “บริษัทจัดการ” เพื่อให้เงินนั้นเพิ่มพูนยิ่งขึ้นเป็นประโยชน์ให้กับกองทุน และจะได้รับเงินออมคืน เมื่อพ้นสถานภาพสมาชิกออกไปจากกองทุนแล้ว (บจก. หลักทรัพย์จัดการกองทุนยูโอบี (ไทย), 2554)

2.3.2 ประเภทของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

ประเภทของกองทุน แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบหลัก คือ

รูปแบบที่ 1 กองทุนเดี่ยว (Single Fund) หมายถึง กองทุนที่ประกอบด้วยนายจ้างรายเดียว

รูปแบบที่ 2 กองทุนรวม หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “กองทุนร่วม” (Pooled Fund) หมายถึง กองทุนที่ประกอบด้วยนายจ้างตั้งแต่ 2 รายขึ้นไป โดยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพทั้ง 2 รูปแบบ มีลักษณะแตกต่างกัน (ดูตาราง 2.2)

ตาราง 2.1 ลักษณะความแตกต่างของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

	กองทุนเดี่ยว	**กองทุนร่วม**
การกำหนดชื่อกองทุน	สามารถกำหนดชื่อกองทุนเฉพาะของบริษัทนายจ้างรายเดียวได้	ชื่อกองทุนเป็นชื่อที่บริษัทจัดการกองทุนตั้งขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับนายจ้างทุกราย
ขนาดเงินกองทุน	ควรมีเงินกองทุนไม่น้อยกว่า 50 ล้านบาท ถ้าน้อยกว่านี้บริษัทจัดการอาจจะไม่รับบริหาร เนื่องจากไม่คุ้มกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	เงินกองทุนในส่วนนายจ้างแต่ละรายอาจมีน้อยกว่า 50 ล้านบาทได้ไม่กำหนด
นโยบายการลงทุน **การกระจายความเสี่ยงในการลงทุน**	ลงทุนที่ต้องการได้ ส่วนใหญ่มีเงินกองทุนน้อย จึงไม่สามารถลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินได้หลายประเภทโอกาสกระจายความเสี่ยงในการลงทุ จึงน้อยกว่า	ลงทุนต้องให้คณะกรรมการกองทุนจากนายจ้างทุกรายเห็นชอบ ส่วนใหญ่มีเงินกองทุนมากกว่าจึงลงทุนได้ในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่หลากหลาย ทำให้มีการกระจายความเสี่ยงใสการลงทุนได้ดีกว่า

ตาราง 2.1 (ต่อ)

	กองทุนเดี่ยว	กองทุนร่วม
อำนาจการตัวสินใจของคณะกรรมการกองทุน	สามารถกำหนดจำนวนกรรมการหรือกรรมการที่จะลงนามในเอกสารซึ่งผูกพันกองทุนได้	กำหนดให้มีกรรมการกองทุนจากฝ่ายลูกจ้างและจากฝ่ายนายจ้างแต่ละรายอย่างน้อยฝ่ายละ 1 คน โดยสามารถลงนามในเอกสารซึ่งผูกพันกองทุนได้เฉพาะส่วนของนายจ้างตนเองเท่านั้น
ค่าใช้จ่ายของกองทุน	นายจ้างและกองทุนต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเองทั้งหมด	สามารถลดค่าใช้จ่ายโดยสามารถเฉลี่ยค่าใช้จ่ายระหว่างนายจ้างได้ อาทิ ค่าธรรมเนียมการจัดการ ค่าใช้จ่ายในการสอบบัญชี และค่าธรรมเนียมของผู้ฝากทรัพย์สิน เป็นต้น

ที่มา. จาก “กองทุนรวมสำรองเลี้ยงชีพ,” โดย บจก. หลักทรัพย์จัดการกองทุนยูโอบี (ไทย), 2554, จาก http://www.uobam.co.th

สิทธิประโยชน์ที่ได้รับ

สิทธิประโยชน์ของฝ่ายลูกจ้าง เป็นการออมเงินอีกรูปแบบหนึ่ง และเป็นหลักประกันของชีวิตว่าจะมีเงินก้อนไว้ใช้เมื่อลาออก ถูกให้ออก เกษียณอายุ หรือในกรณีตายจะมีเงินจำนวนหนึ่งให้กับทายาท เงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพจะได้รับสิทธิประโยชน์ในการคำนวณภาษี ได้ดังนี้

1. เงินสมทบที่จ่ายเข้ากองทุนของลูกจ้าง

1.1 นำเงินสะสมเข้ากองทุนไปหักลดหย่อนได้ เมื่อคำนวณเงินได้ตามที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ปีละ 10,000 บาท

1.2 สำหรับส่วนที่เกิน 10,000 บาท (แต่ไม่เกินร้อยละ 15 ของค่าจ้าง และไม่เกิน 290,000 บาท) ได้รับการยกเว้นไม่ต้องนำไปรวมเป็นเงินได้เพื่อเสียภาษี

2. สิ้นสมาชิกภาพเมื่อเกษียณอายุจากการทำงาน อายุครบ 55 ปี บริบูรณ์ และต้องเป็นสมาชิกกองทุนมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี จะได้รับการยกเว้น คือ เงินที่รับรับจากกอองทุนทั้งหมดไม่ต้องเสียภาษีเงินได้

3. สิ้นสมาชิกภาพก่อนเกษียณ มีอายุงานมากกว่า หรือเท่ากับ 5 ปี ต้องเสียภาษีเงินได้โดยนำส่วนของเงินสมทบ ผลประโยชน์จากเงินสมทบและผลประโยชน์ของเงินสมทบมาคำนวณเพื่อนเสียภาษีและสามารถหักค่าใช้จ่ายได้ 7,000 บาท คูณจำนวนปีที่ทำงานเหลือเท่าใดให้หักค่าใช้จ่ายได้อีกครึ่งหนึ่งมีอายุงานน้อยกว่า 5 ปี นำส่วนของเงินสมทบบวกผลประโยชน์ของเงินสะสมบวกผลประโยชน์ของเงินสมทบมารวมเป็นเงินได้ เพื่อนเสียภาษีเงินได้

4. โอนย้ายกองทุน กรณีมีการเปลี่ยนงานหรือโอนย้ายกองทุน หากวันทำงานที่ทำไม่ต่อเนื่องกัน เช่น ลาออกจากบริษัทเดิมวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2545 เข้าทำงานกับบริษัทใหม่ วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2546 นายจ้างใหม่ยินดีที่จะรับเข้าเป็นสมาชิกกองทุนทันที โดยไม่ต้องรอพ้นระยะทดลองงาน และทำการโอนเงินกองทุนจากนายจ้างเดิมมาเป็นกองทุนของนายจ้างใหม่ได้และสมาชิกภาพต่อเนื่องก็ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอย่างต่อเนื่องเช่นกัน

สิทธิประโยชน์ทางภาษีของนายจ้าง

นายจ้างสามารถนำเงินสมทบที่จ่ายเข้ากองทุนเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีตามจำนวนที่จ่ายจริง (แต่ไม่เกินร้อยละ 15 ของค่าจ้างของลูกจ้างแต่ละราย) และใช้ผลประโยชน์ที่ได้รับจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพดึกดูดใจพนักงาน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาการพัฒนาความรู้ตลาดทุน, 2554) พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา และผ่านขั้นตอนการออกกฎหมายจนได้เป็นพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2539 และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 27 กันยายน พ.ศ. 2539 (กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ, 2554)

สมาชิกเกษียณอายุ

พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2539 มาตรา 44 กำหนดไว้ว่า สมาชิกภาพของสมาชิกจะสิ้นสุดลง เมื่อผู้นั้นออกจากราชการ ดังนั้น เมื่อสมาชิก กบข. ออกจากราชการเนื่องจากเกษียณอายุราชการ จึงถือว่าสิ้นสุดการเป็นสมาชิก กบข. ด้วยและให้มีสิทธิได้รับเงินสะสม เงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนของแต่ละประเภท ตามหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้

2.3.3 กองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ประวัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานมหาวิทยาลัย ได้คัดเลือกให้ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไทยพาณิชย์ จำกัด เป็นบริษัทจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โดยจดทะเบียนเข้าร่วมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ไทยพาณิชย์ มาสเตอร์ฟันด์ ซึ่งจดทะเบียนแล้ว ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2557 เป็นต้นไป เพื่อเป็นสวัสดิการให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตลอดจนจนเป็นการส่งเสริมการออมทรัพย์และเป็นหลักประกันแก่พนักงานมหาวิทยาลัยที่เป็นสมาชิกกองทุน กรณีตาย กรณีออกจากงานหรือลาออกจากกองทุน

รายละเอียดกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานมหาวิทยาลัย

1. เงื่อนไขการเข้าเป็นสมาชิกกองทุน

- พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะสมัครเป็นสมาชิกกองทุนต้องผ่านการทดลองปฏิบัติงานแล้ว

2. สมาชิกจะสิ้นสุดสมาชิกภาพในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้

2.1 พ้นสภาพจากการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย

2.2 ลาออกจากกองทุน

2.3 กองทุนเลิก

(พนักงานมหาวิทยาลัยที่ลาออกจากงานหรือถูกเลิกจ้างเพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการและได้แสดงความจำนงว่าจะกลับมาปฏิบัติงานเมื่อพ้นจากราชการทหารแล้วไม่ถือว่าเป็นการสิ้นสุดสมาชิกภาพ)

เงินสะสมและเงินสมทบ

อัตราเงินสะสม

สมาชิกจ่ายเงินสะสมในอัตราร้อยละ 3 – 15 ของค่าตอบแทน

อัตราเงินสมทบ

มหาวิทยาลัยจ่ายเงินสมทบในอัตราร้อยละ 3 ของค่าตอบแทน

สิทธิประโยชน์ของสมาชิก

หลักเกณฑ์การจ่ายเงินสะสมและเงินสมทบแก่สมาชิกที่สิ้นสมาชิกภาพ

เมื่อสมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลง สมาชิกจะได้รับเงินสะสมและผลประโยชน์จากเงินสะสมเต็มจำนวนในทุกกรณี สำหรับสิทธิในการรับเงินสมทบและประโยชน์จากเงินสมทบให้เป็นไปตามเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

กรณีที่ 1 พนักงานมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยก่อนวันที่ 31 มกราคม 2557 และที่สมัครสมาชิกก่อนวันที่ 29 กรกฎาคม 2557 มหาวิทยาลัยจะจ่ายเงินสมทบและผลประโยชน์ที่จากเงินดังตามเกณฑ์ดังนี้

อายุงาน	**ร้อยละของเงินสมทบและผลประโยชน์ของเงินสมทบ**
น้อยกว่า 2 ปี	0
ครบ 2 ปี แต่น้อยกว่า 5 ปี	50
ครบ 5 ปี ขึ้นไป	100

กรณีที่ 2 พนักงานมหาวิทยาลัยสมัครสมาชิก ตั้งแต่วันที่ 29 กรกฎาคม 2557 มหาวิทยาลัยจะจ่ายเงินสมทบและผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินดังกล่าวตามเกณฑ์ดังนี้

อายุสมาชิก	**ร้อยละของเงินสมทบและผลประโยชน์ของเงินสมทบ**
น้อยกว่า 2 ปี	0
ครบ 2 ปี แต่น้อยกว่า 5 ปี	50
ครบ 5 ปี ขึ้นไป	100

- สมาชิกไม่มีสิทธิในการรับเงินสมทบและผลประโยชน์จากเงินสมทบเมื่อเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้

1. ละทิ้งหน้าที่ติดต่อกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันทำการ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

2. ได้รับโทษจำคุตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกอันมิใช่การกระทำผิดโดยประมาทหรือเป็นความผิดลหุโทษ

- เงินสมทบและผลประโยชน์จากเงินสมทบในส่วนที่สมาชิกไม่มีสิทธิได้รับให้ตกเป็นรายได้ของกองทุน

- กรณีสมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเพราะเหตุตาม ให้บริษัทจัดการจ่ายเงินให้ผู้รับประโยชน์ที่สมาชิกกำหนดไว้ ถ้าสมาชิกมิได้กำหนดบุคคลผู้รับประโยชน์ไว้ หรือกำหนดไว้แต่บุคคลผู้นั้นเสียชีวิตไปก่อน ให้บุคคลต่อไปนี้เป็นผู้ได้รับผลประโยชน์

1. บุตรที่ชอบด้วยกฎหมายของสมาชิก
2. สามีหรือภริยาที่ชอบด้วยกฎหมายของสมาชิก
3. บิดามารดาของสมาชิก

หลักเกณฑ์และวิธีการสมัครเข้าเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานมหาวิทยาลัย คุณสมบัติของผู้สมัครเป็นสมาชิกและเงื่อนไขการสมัคร

1. เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. ผ่านการประเมินทดลองปฏิบัติงานแล้ว

2.4 แนวคิดการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ

การเกษียณอายุงานได้ก่อให้เกิดปัญหาและมีผลกระทบต่อผู้เกษียณอาบุในหลายๆด้าน ทั้งด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ ดังนั้นผู้ที่ประกอบอาชีพที่มีการเกษียณอายุงาน เช่น ข้าราชการ จึงควรสนใจต่อการเตรียมรับสภาพการณ์เกษียณอายุงาน การเตรียมตัวที่ดีจะมีส่วนช่วยให้บุคคลปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงจองชีวิตภายหลังเกษียณอายุงานได้งานขึ้น บุคคลควรมีการเตรียมตัวสำหรับการเกษียณอายุงานในด้านการเงิน เตรียมตัวรักษาสุขภาพ เช่น การออกกำลังกาย การรับประทานอาหาร การพักผ่อน การตรวจสุขภาพ การเตรียมดูแลรักษาสุขภาพจิต การเตรียมตัวปรับตัวเข้ากับครอบครัว การเตรียมการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านและเตรียมหางานอดิเรกทำ เป็นต้น

(เกษตร ตันติผลาชีวะและกุลยา ตันติผลาชีวะ, 2528 , หน้า 66) การลงทุนสำหรับการวางแผนเพื่อวัยเกษียณมีวิธีการหาผลตอบแทนจากการลงทุนแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. ผลตอบแทนการลงทุนรวม (Total Return) เป็นวิธีการคำนวณแบบง่ายและนิยมใช้มากที่สุด คือ รวมยอดของเงินได้ทุกประเภทที่ได้จากการลงทุน ตัวอย่างเช่น มีการลงทุนในสินทรัพย์ 3 ประเภท คือ เงินฝากธนาคาร หุ้นในตลาดหลักทรัพย์ และพันธบัตร และรวมผลตอบแทนการลงทุนที่ได้ในแต่ละงวด เช่น 3 เดือน 6 เดือน และ 1 ปี ดังนี้

ผลตอบแทนรวม = ดอกเบี้ยรับ + เงินปันผล + กำไร(ขาดทุน)ของการซื้อขาย

2. ผลตอบแทนการลงทุนสุทธิ (Net Return) เป็นวิธีการที่นำเอาค่าใช้จ่ายต่างๆที่เกิดขึ้น เช่น ค่าธรรมเนียมและค่านายหน้าในการซื้อขายหลักทรัพย์มาหักจากผลตอบแทนการลงทุน ดังนี้

ผลตอบแทนการลงทุนสุทธิ = ผลตอบแทนรวม - ค่าใช้การลงทุนรวม

3. ผลตอบแทนการลงทุนที่แท้จริง (Real Return) โดยการนำวิธีการคำนวณผลตอบแทน 2 แบบข้างต้นมาหักออกด้วยอัตราเงินเฟ้อในแต่ละงวดเพื่อหาค่าผลตอบแทนที่แท้จริงเมื่อเทียบกับเงินเฟ้อ ซึ่งแนวคิดของผลตอบแทนที่แท้จริงจะนิยมใช้วัดเงินออมระยะยาวและเงินออมเพื่อการเกษียณ ทั้งนี้ เพราะผลตอบแทนการลงทุนที่แท้จริงควรจะสูงกว่าอัตราเงินเฟ้อโดยเฉลี่ย

ผลตอบแทนการลงทุนที่แท้จริง = ผลตอบแทนสุทธิ – อัตราเงินเฟ้อ

2.4.1 กระบวนการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ

ขั้นตอนการวางแผนทางการเงิน

1. กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ทางการเงิน เช่น เกษียณอายุเท่าไหร่ตอนนั้นอยากมีเงินเดือนใช้เดือนละเท่าไหร่มีค่าใช้จ่ายในตอนเกษียณอายุอะไรบ้าง เป็นต้น

2. รวบรวมข้อมูลเป็นการรวบรวมข้อมูลทางการเงินทั้งของตนเอง ครอบครัวและภาวะทางเศรษฐกิจ เช่น รายรับ รายจ่าย ทรัพย์สิน หนี้สิน ภาระผูกพัน ดอกเบี้ย และ ทิศทางการลงทุนในปัจจุบัน และอนาคต เป็นต้น

3. วิเคราะห์และประเมินสถานะทางการเงินนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาสถานะทางการเงินปัจจุบัน

4. จัดทำแผนการเงินเขียนแผนการเงินที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ภายใต้ข้อมูลที่รวบรวมไว้

5. นำแผนไปปฏิบัติเป็นการปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้โดยกำหนดกรอบระยะเวลาและแผนทางการเงินที่เรากำหนดไว้

6. ติดตามและกำกับให้เป็นไปตามแผนหลังจากปฏิบัติไปได้ระยะหนึ่งแล้วควรหมั่นตรวจสอบและประเมินผลว่าแผนที่กำหนดไว้นั้นเป็นไปตามที่คาดหวังไว้หรือไม่และควรมีการปรับเปลี่ยนแผนให้สอดคล้องไปกับภาวการณ์ที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงไป

7. ทบทวนและปรับปรุงแผนอย่างสม่ำเสมอ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฐิติมา พรหมทอง (2535) ศึกษาเรื่อง การเตรียมตัวเพื่อเกษียณอายุราชการของครู*ประถมศึกษาวัยใกล้เกษียณ* ในจังหวัดที่มีฐานะเศรษฐกิจสูงสุดและต่ำสุดกลุ่มตัวอย่าง 107 คน ในช่วงเดือนพฤษภาคม-ตุลาคม พ.ศ.2536 ผลการศึกษาพบว่า การเตรียมตัวเพื่อเกษียณอายุราชการของครูประถมศึกษาวัยใกล้เกษียณไม่ขึ้นอยู่กับจังหวัดที่มีฐานะเศรษฐกิจสูงสุดและต่ำสุด ในการเตรียมตัวด้านเศรษฐกิจพบว่า ข้าราชการครูประถมศึกษาวัยใกล้เกษียณทั้งหมดจะขอรับเงินบำนาญ โดยให้เหตุผลเรื่องความมั่นคงในชีวิตภายหลังเกษียณอายุราชการ เพราะเมื่อมีอายุมากขึ้นโอกาสในการทำงานน้อยลงการประกันสังคมที่มีอยู่ไม่เพียงพอที่จะประกันความมั่นคงในชีวิต

ผู้สูงอายุได้ ส่วนรายได้จากแหล่งอื่นๆพบว่าครูประถมศึกษาวัยใกล้เกษียณส่วนใหญ่ไม่มีรายได้พิเศษ และมักจะได้รับความเดือดร้อนจากภาวะเศรษฐกิจ คือ รายได้ไม่พอกับรายจ่าย ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากขาดการเตรียมอาชีพสำรองไว้ทำเมื่อเกษียณ อันเป็นผลมาจากการขาดเงินและไม่มีความรู้เรื่องอาชีพในด้านรายจ่าย ในการประมาณรายจ่ายภายหลังการเกษียณอายุราชการนั้นส่วนใหญ่ครูทั้งสองกลุ่มได้มีการประมาณรายจ่ายไว้แล้ว คือ ครูที่อยู่ในจังหวัดที่มีสภาพเศรษฐกิจต่ำได้รับเงินเดือนน้อยกว่า ถ้าคำนวณเป็นเงินบำนาญที่ได้รับจะลดลงต่ำกว่าเงินเดือนประจำที่ได้รับอีกระดับหนึ่ง รายได้ของครูที่อยู่ในจังหวัดที่มีฐานะเศรษฐกิจต่ำจึงไม่เพียงพอกับรายจ่ายที่เกิดขึ้นภายหลังเกษียณ

มาลี ใหญ่สูงเนิน (2534) ศึกษาเรื่อง ความต้องการของข้าราชการต่างกลุ่มอายุ *สังกัด* กรมการศึกษานอกโรงเรียนกระทรวงศึกษาธิการ เกี่ยวกับการจัดโปรแกรมการเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุราชการด้านร่างกายและจิตใจ ด้านการเงินด้านงานอดิเรก ด้านที่อยู่อาศัย และด้านการมีส่วนร่วมในสังคมประชากร โดยรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2533 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ข้าราชการระดับ 1-6 ที่ปฏิบัติงานในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคทั้ง 5 ภาค และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร จำนวน389คน แยกเป็นกลุ่มอายุต่ำกว่า 28 ปี 24 คน กลุ่มอายุ 28-38 ปี 117 คน กลุ่มอายุ 39-49 ปี 182 คน และกลุ่มอายุ 50-60 ปี 66 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมาเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ (1) ข้าราชการสังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน กลุ่มอายุต่ำกว่า 28 ปี และกลุ่มอายุ 28-38 ปี มีความต้องการเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมการเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุราชการมากในด้านร่างกายและจิตใจ ด้านการเงิน ด้านงานอดิเรกและด้านที่อยู่อาศัย สำหรับด้านการมีส่วนร่วมในสังคมมีความต้องการปานกลาง (2) ข้าราชการสังกัดกรมสังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน กลุ่มอายุ 39-49 ปี และกลุ่มอายุ 50-60 ปี มีความต้องการเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมการเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุราชการมากทุกด้าน

พงษ์อุบล งามบรรหาร (2541) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุของบุคลากรฝ่ายจัดการพยาบาล โรงพยาบาลศิริราช โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก

การสัมภาษณ์บุคลากรฝ่ายการพยาบาลโรงพยาบาล ศิริราชที่มีอายุ 45-59 ปีจำนวน 30 คน ระหว่างเดือนธันวาคม พ.ศ.2541-กุมภาพันธ์ พ.ศ.2542 โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง 28 คน เพศชาย 2 คน มีการเตรียมตัวทางด้านร่างกาย จิตใจ เศรษฐกิจ บทบาทและการใช้เวลาว่าง อันดับที่1และ2ดังนี้ ด้านร่างกายเตรียมตัวเรื่องการรับประทานอาหาร 3 มื้อ ครบ 5 หมู่ และเรื่องการควบคุมน้ำหนัก ร้อยละ 86.6 และร้อยละ 83 ตามลำดับ ด้านจิตใจเตรียมตัวเรื่องเตรียมใจ ยอมรับวาระเกษียณที่จะมาถึง และเรื่องการหมั่นสวดมนต์ทำบุญ ให้ทาน ร้อยละ 80 และร้อยละ 56.66 ตามลำดับ ด้านเศรษฐกิจเตรียมตัวในเรื่องการสะสมเงินในรูปแบบต่างๆและสำรองเงินไว้ใช้ยามเจ็บป่วยหรือฉุกเฉินร้อยละ 60 และร้อยละ 60 ตามลำดับ เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยได้เตรียมที่อยู่อาศัยของตนเองและเตรียมเงินสำหรับปรับปรุงบ้าน ร้อยละ 93.33 และร้อยละ 56.66 ตามลำดับ ด้านบทบาทเตรียมตัวพร้อมที่จะช่วยเหลือ สมาชิกในครอบครัวและเรื่องการไปพบปะสังสรรค์เพื่อนในวัยเดียวกัน ร้อยละ 86.66 และร้อยละ 73.33 ตามลำดับ ด้านการใช้เวลาว่างเตรียมเรื่องการทำกิจกรรมอดิเรก และเรื่องการเป็นสมาชิกชมรมผู้สูงอายุ ร้อยละ 70 และร้อยละ 23.33 ตามลำดับ บุคลากรพยาบาลมีการเตรียมตัวน้อยในเรื่องการออกกำลังกายและการตรวจสุขภาพ ดังนั้นหน่วยงานควรกระตุ้นให้บุคลากรพยาบาลร่วมกิจกรรมออกกำลังกายหลังเลิกงานและตรวจร่างกายประจำปี จัดโครงการให้ความรู้เกี่ยวกับการเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุ

ราตรี เจียมจารุภา (2542) ศึกษาเรื่องการศึกษาความต้องการการเตรียมตัวก่อนการเกษียณของราชการ สังกัดมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 122 คน ที่มีอายุระหว่าง 55-59 ปี ในงบประมาณ พ.ศ.2542 โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า *t* test และค่า *F* test พบว่า ข้าราชการก่อนเกษียณมีความต้องการการเตรียมตัวก่อนการเกษียณในด้านต่างๆ อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ความต้องการด้านร่างกายและจิตใจซึ่งมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ส่วนข้าราชการก่อนเกษียณที่มีเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน สถานภาพสมรส จำนวนคนในครอบครัว และการเป็นสมาชิก ชมรมต่างกัน มีความต้องการการเตรียมตัวก่อนเกษียณแตกต่างกัน

และข้าราชการก่อนเกษียณที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความต้องการการเตรียมตัวก่อนการเกษียณแตกต่างกัน

จารุณี สิลาทอง (2548) ศึกษาเรื่อง*การวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุงาน สำหรับพนักงานในสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่* โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษาต่อคือ พนักงานในสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่ จำนวน 100 คน ช่วงระยะเวลาตั้งแต่เดือนมกราคม-มีนาคม พ.ศ.2548 โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้ ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการใช้จ่ายของพนักงานไม่ฟุ่มเฟือยมีการรับประทานอาหารนอกบ้านในมื้อพิเศษ ชมภาพยนตร์ ท่องเที่ยว ซื้อสินค้าตามห้างสรรพสินค้าบ้างพอสมควร และจะชำระค่าใช้จ่ายเป็นเงินสด พฤติกรรมการลงทุนนั้นจะมีเพียงการลงทุนผ่านกองทุนเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) การลงทุนอย่างอื่นค่อนข้างน้อย การวางแผนการออมเตรียมการเกษียณอายุงานนั้นส่วนใหญ่มีรายได้หลังเกษียณจากเงินบำเหน็จบำนาญและมีการออมในรูปแบบกระกันชีวิตแบบตลอดชีพจากการประมาณการฐานะทางการเงินหลังเกษียณอายุงานว่ามีรายได้มากกว่ารายได้และในกรณีที่มีหนี้สินได้มีการปลดหนี้ไว้แล้วและคิดว่าจะทำได้

อาชัญญา รัตนอุบล และคณะ (2552) ศึกษาเรื่องการศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการและรูปแบบการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการเตรียมความพร้อมเมื่อเข้าสู่วัยผู้สูงอายุของผู้ใหญ่วัยแรงงาน โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ตอนปลายช่วงอายุ 50-59 ปี ในเขตเมืองและเขตชนบท ได้แก่ กรุงเทพมหานคร เพชรบุรี เชียงราย ขอนแก่น และสงขลา ในช่วงเดือนตุลาคม พ.ศ.2552 จำนวน 10,032 คน และขั้นตอนการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 เป็นการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับสภาพของการเตรียมความพร้อมเมื่อเข้าสู่วัยผู้สูงอายุของผู้ใหญ่วัยแรงงานในเขตเมืองและเขตชนบท และขั้นตอนที่ 2 เป็นการสำรวจปัญหาและความต้องการ การจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย กรอบแนวคิดในการศึกษาเอกสาร แบบศึกษาเอกสาร แบบสอบถามการศึกษาปัญหาและความ

ต้องการเตรียมความพร้อมเมื่อเข้าสู่วัยผู้สูงอายุ จากการศึกษาพบว่า การเตรียมความพร้อมด้านพฤติกรรมการออมนั้น ผู้ใหญ่วัยแรงงานมีปัญหาการจัดการด้านการเงินและการลงทุนและต้องการให้ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมในการออมและการลงทุน ดังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงการคลัง ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และกระทรวงแรงงาน เป็นต้น ควรให้ความรู้เรื่องการออมและการลงทุนอย่างกว้างขวางและเพียงพอ นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ ควรจัดอบรมเกี่ยวกับการบริหารการเงินและการออมให้แก่บุคลากร เพื่อกระตุ้นให้ผู้ใหญ่ตระหนักถึงการจัดการการเงินของตนเองอย่างเหมาะสม

ธิดารัตน์ อติชาตนันทน์ และแพรวพรรณ มังคลา (2554) ได้ศึกษาเรื่องการวางแผนการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ผลการศึกษาวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีการฝากเงินกับสถาบันการเงินมากที่สุด มีผู้ที่เคยลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทพันธบัตรมากที่สุด ส่วนใหญ่มีสัดส่วนในการออมและการลงทุนต่อรายได้ 25% มีการตัดสินใจออมและลงทุนด้วยตนเองและมีวัตถุประสงค์ในการออมและลงทุนเพื่อเป็นหลักประกันทางการเงินของครอบครัวมากที่สุด ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุ พบว่า การออมและการลงทุนมีความสัมพันธ์กับเพศ รายได้ ตำแหน่งงาน ความเสี่ยง ความเชื่อ และประสบการณ์ ประเภทการลงทุนมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา ระยะเวลาในการออมและลงทุนมีความสัมพันธ์กับตำแหน่งงาน ความเสี่ยง และความรู้ความเข้า และสัดส่วนในการออมและการลงทุนต่อรายได้มีความสัมพันธ์กับอายุ รายได้ ตำแหน่งงาน ความเสี่ยง ผลตอบแทน ความรู้ความเข้าใจ ความเชื่อ และประสบการณ์

อนงนาฏ ศุภกิจวณิชกุล และประสพชัย พสุนนท์ (2559) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมกับการบริหารการเงินก่อนเกษียณอายุ กรณีศึกษาบุคลากรมหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ผลการศึกษาพบว่า เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนบุตร บุคคลที่อยู่ในความรับผิดชอบ ประเภทของบุคลากร หน่วยงานที่สังกัด รายได้ต่อเดือน และรายจ่ายต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออม สถานภาพ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว ประเภทของ บุคลากร หน่วยงานที่สังกัด

รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อการบริหารการเงินแตกต่างกัน พฤติกรรมการออม ได้แก่ อัตราการออม ลักษณะการออม วัตถุประสงค์ในการออม การเลือก รูปแบบการออม ระยะเวลาในการเก็บออม แหล่งข้อมูลในการเก็บออมและการวางแผนการออมเพื่อการเกษียณที่แตกต่างกันมีการบริหารการเงินแตกต่างกัน ยกเว้นพฤติกรรมการออมด้านแนวโน้มการออมเงินในอนาคตที่ แตกต่างกันมีการบริหารการเงินไม่แตกต่างกัน

สนทยา เขมวิรัตน์ และดวงใจ เขมวิรัตน์ (2556) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการและเงินเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในเขตกรุงเทพมหานคร 2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 เรียงตามลำดับค่าสัมประสิทธิสหสัมพันธ์จากมากไปน้อยได้ดังนี้ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในครอบครัว (0.56) ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในที่ทำงาน (0.296) และปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคม (0.120) และ 3) ปัจจัยที่ร่วมกันพยากรณ์การจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 มีสมการดังนี้ คือ Y = 0.776+0.700 x1+0.085x3

นครินทร์ เจียวสว่าง (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อวัยเกษียณ: กรณีศึกษาข้าราชการกรมโยธาธิการและผังเมือง ผลการวิจัยพบว่า (1) ระดับตำแหน่งงานเป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุนมากที่สุด ทั้งในรูปแบบเงินฝากประจำ หุ้น/หลักทรัพย์ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ กองทุนการออมแห่งชาติ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ทองคำ ที่ดิน/สิ่งปลูกสร้างและพันธบัตรรัฐบาล/ตั๋วเงินคลัง (2) ระดับตำแหน่งงานและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการออมมากที่สุด ทั้งวัตถุประสงค์เพื่อการวางแผนการลงทุนในอนาคต เพื่อการใช้จ่ายยามเกษียณอายุ เพื่อการศึกษาของสมาชิกในครอบครัว เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพเมื่อเกษียณอายุ และอื่นๆ (3) รายได้ประจำและ

ค่าใช้จ่ายประจำวันเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการออมในระดับมาก ส่วนหนี้สินอื่นๆ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการออมในระดับน้อย

ณัฐริภัสร์ สุรเชษฐคมสัน และคณะ (2557-2558) ได้ทำการศึกษาวิจัยแนวทางนโยบายการพัฒนาการสร้างสินทรัพย์เพื่อการออมสำหรับครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำ ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มี ผลกระทบต่อปริมาณการออมของครัวเรือน ได้แก่ รายได้รวมของครัวเรือน ความสัมพันธ์ระหว่างครัวเรือนกับสถาบันการเงิน มูลค่าสินทรัพย์รวมของครัวเรือน จำนวนเงินที่ครัวเรือนต้องผ่อนชำระหนี้ในแต่ละเดือน จำนวนสมาชิกของครัวเรือน ระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน อาชีพของ หัวหน้าครัวเรือน และค่าใช้จ่ายของครัวเรือนในเด็กด้านการศึกษาและสุขภาพ รัฐบาลควรทดลองใช้นโยบายให้เงินอุดหนุนแก่ครัวเรือน ทีมีการออมเพื่อการศึกษาและพัฒนาเด็กในเขตกรุงเทพมหานครเป็นลำดับแรกก่อน โดยเห็นว่ารัฐบาลสามารถ ให้เงินอุดหนุนแก่ครัวเรือนทีมีการออมเพื่อการศึกษาและพัฒนาเด็ก โดยอัตราสมทบสูงสุดไม่เกิน เดือนละ 400 บาทระหว่างช่วงอายุ 0-15 ปี (อัตราเทียบเท่ากับนโยบายของรัฐบาลในเรืองเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด สำหรับเด็กที่เกิดระหว่าง 1 ตุลาคม 2558 - 30 กันยายน 2559 ที่รัฐบาลให้เดือนละ 400 บาทต่อคน) และหากครัวเรือนเก็บออมได้เดือนละ 400 บาทตลอดระยะเวลา 15 ปี ภายใต้กลไกนี้เมื่อสิ้นปีที่ 15 บัญชีของเด็กคนดังกล่าวจะมีเงินรวมทังสิน 122,400 บาท โดยคิดเป็นเงินต้น จากการออมของครัวเรือน 72,000 บาท และเป็นเงินสมทบทีได้จากรัฐบาลอีก 50,400 บาท ภายใต้ หลักเกณฑ์ที่รัฐบาลให้เงินสมทบแก่เด็กช่วงอายุ 1 – 3 ปี ทีอัตราร้อยละ 25 ของเงินทีครัวเรือนออม ช่วงอายุ 4 – 6 ปี ทีอัตราร้อยละ 50 ของเงินทีครัวเรือนออม ช่วงอายุ 7 – 9 ปี ทีอัตราร้อยละ 75 ของเงินที่ครัวเรือน และช่วงอายุ 10 – 15 ปี ทีอัตราร้อยละ 100 ของเงินทีครัวเรือนออม สอดรับกับผลการทำแบบสอบถามพบว่า ค่าใช้จ่ายที่ครัวเรือนกังวลเกี่ยวกับบุตร คือ ค่าใช้จ่ายในช่วงบุตรเรียนชั้นมัธยมศึกษา หรือสูงกว่านั้น เงินออมทีครัวเรือนสะสม ได้ภายใต้กลไกการสมทบของรัฐบาลข้างต้นจะช่วยแบ่งเบาภาระในส่วนนี้ของครัวเรือนได้

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน คือ การกำหนดประชากร และการสุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 จากโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการมหาวิทยาลัยมี จำนวน 25 หน่วยงาน มีบุคลากรพนักงานมหาวิทยาลัย ที่มีอายุระหว่าง 21-60 ปี จำนวนทั้งสิ้น 528 คน ณ วันที่ 14 มีนาคม 2560

ตาราง 3.1 แสดงจำนวนพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามหน่วยงาน

หน่วยงาน	จำนวนบุคลากร
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	23
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	49
คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	32
คณะบริหารธุรกิจ	53
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	43
คณะวิศวกรรมศาสตร์	53
คณะศิลปศาสตร์	49
คณะเทคโนโลยีสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	29
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	34
สถาบันวิจัยและพัฒนา	12
สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยี	31
สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน	14
สำนักงานอธิการบดี	3
กองกลาง	9
กองคลัง	21
กองนโยบายและแผน	15
กองบริหารงานบุคคล	19
กองพัฒนาศึกษา	13
กองวิเทศสัมพันธ์	5
กองสื่อสารองค์กร	4
กองศิลปวัฒนธรรม	4
สำนักตรวจสอบภายใน	3
สำนักประกันคุณภาพ	6
ศูนย์การจัดการความรู้	2
สถานวิทยุสาธารณะเพื่อการศึกษา	2
รวมทั้งสิ้น	**528**

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดตัวอย่าง (Simple Size) จากประชากรภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยใช้สูตร Yamane (1973, p. 125) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n คือ ขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้

N คือ ประชากรทั้งหมด

e คือ ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ คือ 5% หรือเท่ากับ .05

แทนค่า $n = \frac{N}{1+N(0.5)^2}$

จากนั้นแทนค่าในสูตร

$$n = \frac{528}{1+528(0.5)^2}$$

$$= 228$$

ดังนั้น ขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เท่ากับ 228 คน ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีการเผื่อไว้ 10 ชุด เก็บแบบสอบถามได้ 238 คน

วิธีการเลือกสุ่มตัวอย่าง

การเลือกตัวอย่างที่ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยเลือกแบ่งหน่วยงานออกเป็น 25 หน่วยงาน

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนประชากรรายหน่วยงาน จำนวน 25 หน่วยงาน

ตาราง 3.2 จำนวนบุคลากรและขนาดตัวอย่างของหน่วยงานในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (หน่วย:คน)

หน่วยงาน	จำนวนบุคลากร	ขนาดตัวอย่าง
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	23	10
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	49	21
คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	32	14
คณะบริหารธุรกิจ	53	23
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	43	19
คณะวิศวกรรมศาสตร์	53	23
คณะศิลปศาสตร์	49	21
คณะเทคโนโลยีสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	29	13
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	34	15
สถาบันวิจัยและพัฒนา	12	5
สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยี	31	13
สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน	14	5
สำนักงานอธิการบดี	3	1
กองกลาง	9	4
กองคลัง	21	9
กองนโยบายและแผน	15	6
กองบริหารงานบุคคล	19	8
กองพัฒนาศึกษา	13	6
กองวิเทศสัมพันธ์	5	2
กองสื่อสารองค์กร	4	2
กองศิลปวัฒนธรรม	4	2
สำนักตรวจสอบภายใน	3	1
สำนักประกันคุณภาพ	6	3
ศูนย์การจัดการความรู้	2	1
สถานวิทยุสาธารณะเพื่อการศึกษา	2	1
รวมทั้งสิ้น	**528**	**228**

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การทำวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีคำถาม 7 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และการเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมตามแนวคิดและทฤษฎีการออมและการลงทุนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ จำนวน 18 ข้อ ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านความเสี่ยง ด้านผลตอบแทน ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความเชื่อ และด้านประสบการณ์ มีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านความเสี่ยง	มีข้อคำถาม	จำนวน 4 ข้อ
2. ด้านผลตอบแทน	มีข้อคำถาม	จำนวน 4 ข้อ
3. ด้านความรู้ความเข้าใจ	มีข้อคำถาม	จำนวน 3 ข้อ
4. ด้านความเชื่อ	มีข้อคำถาม	จำนวน 4 ข้อ
5. ด้านประสบการณ์	มีข้อคำถาม	จำนวน 3 ข้อ

โดยใช้ลักษณะมาตราวัดเป็นมาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบวิธีของลิเคิร์ธ (Likert) ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดและเป็นข้อคำถามเชิงบวกทั้งหมด โดยมีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2557)

ระดับความคิดเห็น

5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	เห็นด้วย
3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากนั้นนำมาวิเคราะห์ระดับคะแนนเฉลี่ย โดยผู้วิจัยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยในแบบสอบถาม เกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามความคิดเห็นของพนักงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในแบบสอบถามได้กำหนดไว้ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	ระดับความคิดเห็น	มากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็น	มาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็น	ปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็น	น้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็น	น้อยที่สุด

3.3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่มีโครงสร้างคำตอบ และแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าเป็นเครื่องมือในการศึกษานำไป Pre-test กลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับกลุ่มประชากรที่จะศึกษาจำนวน 30 ราย เพื่อหาค่าความเชื่อถือ (Reliability) และค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

(Validity) แล้วนำแบบสอบถามปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขั้น ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนเพื่อนำไปพัฒนาเครื่องมือ

3.3.2 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความถูกต้อง

3.3.3 ปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.3.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรง หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC)ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา และปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ถ้าข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้ Fดยมีเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถามดังนี้

ให้คะแนน +1	ถ้าแน่ใจว่า ข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
ให้คะแนน 0	ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
ให้คะแนน -1	ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

3.3.5 นำแบบสอบถามที่ปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิไปทดสอบ (Try out) กับพนักงานมหาวิทยาลัย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของคอนบราซ (Conbrach) (สรชัย พิศาลบุตรและคณะ, 2553)

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาที่คำนวณได้จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 ในกรณีที่ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟามีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อถือได้สูงและค่อนข้างสูง ถ้าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟามีค่าเข้าใกล้ 0.5 หรือ 0 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อถือได้ปานกลางหรือมีความเชื่อถือได้ค่อนข้างน้อย หรือน้อยตามลำดับ ซึ่งจากการนำแบบสอบถามไปทำ Pretest ได้ค่าแอลฟาคอนบราซดังนี้

ส่วนของคำถาม			ค่าแอลฟาแสดงความเชื่อมั่น
แบบสอบถามตอนที่ 2			0.819
1. ด้านความเสี่ยง	ข้อคำถาม	4 ข้อ	0.811
2. ด้านผลตอบแทน	ข้อคำถาม	4 ข้อ	0.808
3. ด้านความรู้ความเข้าใจ	ข้อคำถาม	3 ข้อ	0.798
4. ด้านความเชื่อ	ข้อคำถาม	4 ข้อ	0.792
5. ด้านประสบการณ์	ข้อคำถาม	3 ข้อ	0.804

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.4.1 ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครจำแนกตามหน่วยงาน

3.4.2 นำข้อมูลที่ได้จากข้างต้นมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป โดยได้รับแบบสอบถามกลับมาจำนวน 238 ฉบับ

3.4.3 นำแบบสอบถามตรวจหาความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ แล้วดำเนินการประมวลผลแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลและนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาอภิปรายผล

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามได้ ตามจำนวนที่กำหนด ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลของการตอบแบบสอบถาม จากนั้นนำแบบสอบถามมาลงรหัส (Coding) และวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการประมวลผลข้อมูลทางสถิติ ดังนี้

3.5.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายข้อมูลเชิงพรรณนาในด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และการเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

3.5.2 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายข้อมูลเชิงพรรณนาในทัศนคติต่อการออมและการลงทุน

3.5.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.5.3.1 ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มใช้การทดสอบที (t-Test for Independent Sample)

3.5.3.2 ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ (Scheffes)

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะปัจจัยของพนักงานมหาวิทยาลัยในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยได้นำผลที่ได้จากการเก็บแบบสอบถามมาวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\overline{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
t	แทน	ค่าการแจกแจงที
F	แทน	ค่าการแจกแจงเอฟ
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
SS	แทน	ผลรวมของข้อมูลยกกำลังสอง
df	แทน	องศาแห่งความเป็นอิสระ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อคำถาม 7 ข้อ คือ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน การเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 18 ข้อ ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ การยอมรับความเสี่ยงและผลตอบแทนที่คาดหวังจากการออมและการลงทุน ความรู้ความเข้าใจ ความเชื่อ และประสบการณ์การออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วยข้อคำถาม 7 ข้อ คือ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษารายได้เฉลี่ยต่อเดือน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน การเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ (n = 238)

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	72	30.3
หญิง	166	69.7
รวม	**238**	**100**

จากตาราง 4.1 พบว่า เพศของผู้ตอบแบบสอบถามเรื่อง ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ส่วนใหญ่มีจำนวนเพศหญิงมากกว่าเพศชาย จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 69.7 และเพศชาย 72 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3

ตาราง 4.2 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามอายุ (n = 238)

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
21 - 30 ปี	54	22.7
31 - 40 ปี	121	50.8
41 - 60 ปี	63	26.5
รวม	**238**	**100**

จากตาราง 4.2 พบว่า อายุของผู้ตอบแบบสอบถามเรื่อง ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวนมากที่สุด คือ อายุ 31 - 40 ปี จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมา คือ อายุ 41-60 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 และอายุ 21-30 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 ตามลำดับ

ตาราง 4.3 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามสถานภาพ (n = 238)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	152	63.9
สมรส	83	34.9
หม้าย	3	1.3
รวม	**238**	**100**

จากตาราง 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเรื่อง ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีสถานภาพโสดมากที่สุด

จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 63.9 รองลงมา คือ สมรส จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 34.9 และหม้าย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

ตาราง 4.4 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตาม ระดับการศึกษา (n = 238)

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	173	72.7
ปริญญาโท	60	25.2
ปริญญาเอก	5	2.1
รวม	**238**	**100**

จากตาราง 4.4 พบว่า ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามเรื่อง ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวนมากที่สุด คือ ปริญญาตรี จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 รองลงมา คือ ปริญญาโท จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 และปริญญาเอก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (n = 238)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
15,001-20,000 บาท	31	13.0
20,001-25,000 บาท	112	47.1
25,001-30,000 บาท	80	33.6
30,001-35,000 บาท	12	5.0
มากกว่า 35,000 บาท ขึ้นไป	3	1.3
รวม	**238**	**100**

จากตาราง 4.5 พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามเรื่อง ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวนมากที่สุด อยู่ระหว่าง 20,001-25,000 จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 47.1 รองลงมา คือ 25,001-

30,000 บาท จำนวน 80 คนคิดเป็นร้อยละ 33.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 15,001-20,000 บาท จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 อยู่ระหว่าง 30,001-35,000 บาท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 และรายได้มากกว่า 35,000 บาทขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

ตาราง 4.6 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อเดือน (n = 238)

ค่าใช้จ่ายต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
5,000 – 10,000 บาท	20	8.4
10,001 - 15,000 บาท	60	25.2
15,001 – 20,000 บาท	91	38.2
20,001 – 25,000 บาท	52	21.8
มากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป	15	6.3
รวม	**238**	**100**

จากตาราง 4.6 พบว่า ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามเรื่อง ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวนมากที่สุด คือ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 15,001 - 20,000 บาท จำนวน 91 คน คิดเป็น ร้อยละ 38.2 รองลงมา คือ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 10,0001 - 15,000 บาท จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 - 25,000 บาท จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 ตามลำดับ

ตาราง 4.7 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามการเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัย (n = 238)

การเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัย	จำนวน	ร้อยละ
เป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัย	183	76.9
ไม่เป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัย	55	23.1
รวม	**238**	**238**

จากตาราง 4.7 พบว่า การเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของมหาวิทยาลัย ของผู้ตอบแบบสอบถามเรื่อง ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัยมากที่สุด จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 76.9 และไม่ได้เป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัย จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 18 ข้อ ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ การยอมรับความเสี่ยงและผลตอบแทนที่คาดหวังจากการออมและการลงทุน ความรู้ความเข้าใจ ความเชื่อ และประสบการณ์การออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีดังนี้ ตามตาราง 4.8

ตาราง 4.8 ภาพรวมค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (n= 238)

ทัศนคติต่อการออมและการลงทุน ของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	ระดับความคิดเห็น		
	($\bar{X}$)	S.D.	แปลผล
1. ด้านการยอมรับความเสี่ยง	3.45	0.705	ระดับปานกลาง
2. ด้านผลตอบแทนที่คาดหวัง	3.67	0.670	ระดับมาก
3. ด้านความรู้ความเข้าใจ	3.86	0.553	ระดับมาก
4. ด้านความเชื่อ	4.03	0.714	ระดับมาก
5. ด้านประสบการณ์การออมและการลงทุน ของพนักงานมหาวิทยาลัย	3.52	0.675	ระดับมาก
ภาพรวม	**3.57**	**0.548**	**ระดับมาก**

จากตาราง 4.8 พบว่า ภาพรวมค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.57) และ S.D. เท่ากับ 0.619 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มี 4 ด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ คือ ด้านความเชื่อ ด้านความรู้ความเข้าใจด้านผลตอบแทนที่คาดหวัง และด้านประสบการณ์การออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย ($\bar{X}$=4.03, 3.86, 3.67, และ

3.52 และ S.D.= 0.714, 0.553, 0.670 และ 0.675 ตามลำดับ) และมี 1 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการยอมรับความเสี่ยง ($\overline{X}$=3.45, S.D.= 0.705)

ตาราง 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านการยอมรับความเสี่ยง (n= 238)

ด้านการยอมรับความเสี่ยง	ระดับความคิดเห็น		
	($\overline{X}$)	S.D.	แปลผล
1. ท่านสามารถยอมรับความเสี่ยงจากการออมและการลงทุนได้	3.46	0.869	ระดับมาก
2. ท่านมีการกระจายการลงทุนเพื่อลดความเสี่ยง	3.43	0.928	ระดับมาก
3. ท่านเน้นการออมและการลงทุนที่สร้างรายได้ประจำและมีความปลอดภัยสูง	3.88	0.923	ระดับมาก
4. ท่านสามารถทนต่อการขาดทุนได้	3.02	0.954	ระดับปานกลาง
ภาพรวม	**3.45**	**0.705**	**ระดับปานกลาง**

จากตาราง 4.9 พบว่า การยอมรับความเสี่ยงจากการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$=3.45 และ S.D.= 0.705) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พนักงานมีการเน้นการออมและการลงทุนที่สร้างรายได้ประจำและมีความปลอดภัยสูง มีการกระจายการลงทุนเพื่อลดความเสี่ยง และความสามารถในการยอมรับความเสี่ยงจากการออมและการลงทุนได้อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$= 3.88, 3.46, และ 3.43 S.D.= 0.923, 0.869, และ 0.928 ตามลำดับ) ส่วนความสามารถทนต่อการขาดทุนได้อยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$= 3.02, S.D.= 0.954)

ตาราง 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านผลตอบแทนที่คาดหวัง (n= 238)

ด้านผลตอบแทนที่คาดหวัง	ระดับความคิดเห็น		
	($\bar{X}$)	S.D.	แปลผล
1. ท่านเลือกการลงทุนที่เงินต้นไม่สูญหาย แม้ว่าจะไม่ได้กำไรก็ตาม	3.80	0.885	ระดับมาก
2. ท่านเลือกการลงทุนที่ได้กำไรไม่มาก และต้องขาดทุนไม่มาก	3.57	0.985	ระดับมาก
3. ท่านเลือกการลงทุนที่ได้ผลตอบแทนสูง แม้ว่าการลงทุนนั้นมีความเสี่ยง ในการขาดทุนก็ตาม	3.31	0.993	ระดับปานกลาง
4. ท่านต้องการผลตอบแทนจากการออม และการลงทุน	3.99	0.813	ระดับมาก
ภาพรวม	**3.67**	**0.670**	**ระดับมาก**

จากตาราง 4.10 พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยเห็นว่าผลตอบแทนที่คาดหวังจากการออมและการลงทุนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.67 และ S.D.= 0.670) แสดงให้เห็นว่าพนักงานมหาวิทยาลัยคำนึงถึงอัตราผลตอบแทนในการออกและการลงทุนเป็นหลัก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากจำนวน 3 ข้อ คือ พนักงานมหาวิทยาลัยต้องการผลตอบแทนจากการออมและการลงทุนมากที่สุด ($\bar{X}$=3.99, S.D.= 0.813) รองลงมาคือพนักงานมหาวิทยาลัยมีการเลือกการลงทุนที่เงินต้นไม่สูญหายแม้ว่าจะไม่ได้กำไรก็ตาม ($\bar{X}$=3.80, S.D.= 0.885) และมีการเลือกการลงทุนที่ได้กำไรไม่มากและต้องขาดทุนไม่มาก ($\bar{X}$=3.57, S.D.= 0.985) และเลือกการลงทุนที่ได้ผลตอบแทนสูงแม้ว่าการลงทุนนั้นมีความเสี่ยงในการขาดทุนก็ตามอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=3.31, S.D.= 0.993) ตามลำดับ

ตาราง 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านความรู้ความเข้าใจในการออมและการลงทุน (n= 238)

ด้านความรู้ความเข้าใจในการออมและการลงทุน	ระดับความคิดเห็น		
	($\bar{X}$)	S.D.	แปลผล
1. ก่อนการตัดสินใจออมและการลงทุน ท่านมีความรู้ความเข้าใจในรูปแบบการออมและการลงทุนเป็นอย่างดี	3.54	0.743	ระดับมาก
2. อัตราผลตอบแทนเป็นเหตุผลหลักในการตัดสินใจเลือกรูปแบบการออมและการลงทุน	4.02	0.683	ระดับมาก
3. ความเสี่ยงทางการเงินเป็นเหตุผลหลักในการตัดสินใจเลือกรูปแบบการออมและการลงทุน	4.00	0.723	ระดับมาก
ภาพรวม	**3.86**	**0.553**	**ระดับมาก**

จากตาราง 4.11 พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีความรู้ความเข้าใจในการออมและการลงทุนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.86, S.D.= 0.553) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยพนักงานมหาวิทยาลัยพิจารณาผลตอบแทนเป็นเหตุผลหลักในการตัดสินใจเลือกรูปแบบการออมและการลงทุนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}$= 4.02, S.D.= 0.683) รองลงมา คือ พิจารณาความเสี่ยงทางการเงินเป็นเหตุผลหลักในการตัดสินใจเลือกรูปแบบการออมและการลงทุน ($\bar{X}$= 4.00, S.D.= 0.723) และก่อนการตัดสินใจออมและการลงทุน พนักงานมหาวิทยาลัยมีความรู้ความเข้าใจในรูปแบบการออมและการลงทุนเป็นอย่างดี ($\bar{X}$=3.54 และ S.D.= 0.743) ตามลำดับ

ตาราง 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านความเชื่อในการออมและการลงทุน (n= 238)

ด้านความเชื่อในการออมและการลงทุน	ระดับความคิดเห็น		
	($\bar{X}$)	S.D.	แปลผล
1. ท่านเชื่อว่าการออมและการลงทุน คือการสร้างความมั่นคงทางการเงิน ให้กับตนเองและครอบครัว	3.88	0.868	ระดับมาก
2. ท่านเชื่อว่าระดับความเสี่ยง มีผลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการออม และการลงทุน	4.08	0.839	ระดับมาก
3. ท่านเชื่อว่าอัตราผลตอบแทน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการออม และการลงทุน	4.05	0.749	ระดับมาก
4. ท่านเชื่อว่าอัตราผลตอบแทน จากการออมในระบบมีความแน่นอน มากกว่าการออมนอกระบบ	4.09	0.737	ระดับมาก
ภาพรวม	**4.03**	**0.714**	**ระดับมาก**

จากตาราง 4.12 พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีความเชื่อในการออมและการลงทุนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=4.03 และ S.D.= 0.714) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยพนักงานมหาวิทยาลัยเชื่อว่าอัตราผลตอบแทนจากการออมในระบบมีความแน่นอนมากกว่าการออมนอกระบบมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}$=4.09, S.D.= 0.737) รองลงมา คือ ระดับความเสี่ยงมีผลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการออมและการลงทุน ($\bar{X}$= 4.08, S.D.= 0.839) อัตราผลตอบแทนมีผลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการออมและการลงทุน ($\bar{X}$=4.05, S.D.= 0.749) และเชื่อว่าการออมและการลงทุนคือการสร้างความมั่นคงทางการเงินให้กับตนเองและครอบครัว ($\bar{X}$= 3.88, S.D.= 0.868)

ตาราง 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านประสบการณ์ในการออมและการลงทุน (n= 238)

ด้านประสบการณ์ในการออมและการลงทุน	ระดับความคิดเห็น		
	($\bar{X}$)	S.D.	แปลผล
1. ท่านมีประสบการณ์ออมทรัพย์	3.78	0.837	ระดับมาก
2. ท่านมีประสบการณ์ในการลงทุนในสินทรัพย์ต่างๆ	3.36	0.820	ระดับปานกลาง
3. ท่านตัดสินใจออมและลงทุนโดยได้รับคำแนะนำจากคนรู้จัก	3.43	0.915	ระดับปานกลาง
ภาพรวม	**3.52**	**0.675**	**ระดับมาก**

จากตาราง 4.13 พบว่าพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีประสบการณ์ในการออมและการลงทุนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.52 และ S.D.= 0.675) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยมีประสบการณ์ออมทรัพย์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}$=3.78, S.D.= 0.837) รองลงมา คือ มีการตัดสินใจออมและลงทุนโดยได้รับคำแนะนำจากคนรู้จัก ($\bar{X}$=3.43, S.D.=0.915) และมีประสบการณ์ในการลงทุนในสินทรัพย์ต่างๆ ($\bar{X}$= 3.36, S.D.=0.820)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1 พนักงานมหาวิทยาลัย ที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนแตกต่างกัน

ตาราง 4.14 เปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย จำแนกตามตัวแปรเพศ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน (เพศชายจำนวน 72 คน เพศหญิงจำนวน 166 คน)

ทัศนคติต่อ	ค่าเฉลี่ย		S.D.		t	การแปลผล
การออมและการลงทุน	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		
1. ด้านการยอมรับความเสี่ยง	3.44	3.45	0.618	0.741	-0.165	ไม่แตกต่างกัน
2. ด้านผลตอบแทนที่คาดหวัง	3.63	3.68	0.629	0.688	-0.595	ไม่แตกต่างกัน
3. ด้านความรู้ความเข้าใจ	3.87	3.85	0.469	0.587	0.273	ไม่แตกต่างกัน
4. ด้านความเชื่อ	4.17	3.96	0.679	0.721	2.135	ไม่แตกต่างกัน
5. ด้านประสบการณ์ การออมและการลงทุน	3.57	3.51	0.579	0.714	0.728	ไม่แตกต่างกัน
โดยรวม	**3.74**	**3.69**	**0.431**	**0.588**	**0.652**	**ไม่แตกต่างกัน**

จากตาราง 4.14 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย จำแนกตามตัวแปรเพศ ทั้งโดยรวมและรายด้าน ด้วยค่า t-test for Independent Sample พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยเพศชายและเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนในการเตรียมความพร้อมทางด้านการเงินเพื่อการเกษียณอายุของพนักงานมหาวิทยาลัย โดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนด้านการยอมรับความเสี่ยง ด้านผลตอบแทนที่คาดหวัง ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความเชื่อ และด้านประสบการณ์การออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานที่ 2 พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนแตกต่างกัน

ตาราง 4.15 เปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย จำแนกตามตัวแปรอายุ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย	**แหล่งความแปรปรวน**	Df	SS	MS	F
1. ด้านการยอมรับความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	2	4.464	2.232	4.627*
	ภายในกลุ่ม	235	113.356	0.482	
	รวม	237	117.819		
2. ด้านผลตอบแทนที่คาดหวัง	ระหว่างกลุ่ม	2	1.457	0.728	1.631
	ภายในกลุ่ม	235	104.957	0.447	
	รวม	237	106.413		
3. ด้านความรู้ความเข้าใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.628	0.314	1.025
	ภายในกลุ่ม	235	72.019	0.306	
	รวม	237	72.647		
4. ด้านความเชื่อ	ระหว่างกลุ่ม	2	9.004	4.502	9.456*
	ภายในกลุ่ม	235	111.884	0.476	
	รวม	237	120.889		
5. ด้านประสบการณ์ในการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	2	2.162	1.081	2.396
	ภายในกลุ่ม	235	106.021	0.451	
	รวม	237	108.183		
ภาพรวม	**ระหว่างกลุ่ม**	**2**	**2.633**	**1.316**	**4.563***
	ภายในกลุ่ม	**235**	**67.789**	**0.288**	
	รวม	**237**	**70.421**		

หมายเหตุ: * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 4.15 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย โดยรวม จำแนกตามตัวแปรอายุ ด้วยค่า F-test พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุแตกต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน

โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนด้านการยอมรับความเสี่ยงและด้านความเชื่อ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพบว่า คะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย โดยรวม ด้านการยอมรับความเสี่ยงและด้านความเชื่อของพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุต่างกัน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผู้วิจัยจึงดำเนินการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's test ปรากฏผลดังตารางที่ 4.17 – 4.19

ตาราง 4.16 เปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย โดยรวมจำแนกตามอายุ

อายุ	**21- 30 ปี** ($\overline{X}$=3.79)	**31- 40 ปี** ($\overline{X}$=3.60)	**41 - 60 ปี** ($\overline{X}$=3.83)
21- 30 ปี ($\overline{X}$=3.79)	-	0.189	-0.354
31- 40 ปี ($\overline{X}$=3.60)		-	-0.225*

หมายเหตุ: * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 4.16 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย โดยรวม ของพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุอยู่ระหว่าง 41-60 ปี มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน โดยรวม แตกต่างกับพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุอยู่ระหว่าง 41-60 ปี มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนโดยรวม สูงกว่าพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี

ตาราง 4.17 เปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย ด้านการยอมรับความเสี่ยง จำแนกตามอายุ

อายุ	21- 30 ปี ($\bar{X}$=3.54)	31- 40 ปี ($\bar{X}$=3.32)	41 - 60 ปี ($\bar{X}$=3.62)
21- 30 ปี ($\bar{X}$=3.54)	-	0.221	-0.085
31 - 40 ปี ($\bar{X}$=3.32)		-	-0.306*

หมายเหตุ: * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 4.17 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยด้านการยอมรับความเสี่ยงของพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's Test พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ที่มีอายุอยู่ระหว่าง 41 -60 ปี มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน ด้านการยอมรับความเสี่ยงของพนักงานมหาวิทยาลัย แตกต่างกับพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุ อยู่ระหว่าง 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุอยู่ระหว่าง 41-60 ปี มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย ด้านการยอมรับความเสี่ยง สูงกว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตาราง 4.18 เปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย ด้านความเชื่อ จำแนกตามอายุ

อายุ	21 - 30 ปี ($\bar{X}$=4.20)	31 - 40 ปี ($\bar{X}$=3.84)	41 - 60 ปี ($\bar{X}$=4.25)
21 - 30 ปี ($\bar{X}$=4.20)	-	0.362*	-0.046
31 - 40 ปี ($\bar{X}$=3.84)		-	-0.409*

หมายเหตุ: * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 4.18 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย ด้านความเชื่อของพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุต่างกันเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุอยู่ระหว่าง 21-30 ปี มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนด้านความเชื่อของพนักงานมหาวิทยาลัยแตกต่างกับพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนด้านความเชื่อมากกว่าพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และจากตารางที่ 4.19 ยังพบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนด้านความเชื่อแตกต่างจากพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุระหว่าง 41-60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุระหว่าง 41-60 ปี มีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนด้านความเชื่อสูงกว่าพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 3 พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีสถานภาพต่างกันมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุน แตกต่างกัน

ตาราง 4.19 เปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย	**แหล่งความแปรปรวน**	Df	SS	MS	F
1. ด้านการยอมรับความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	2	3.316	1.658	3.403
	ภายในกลุ่ม	235	114.503	0.487	
	รวม	237	117.819		
2. ด้านผลตอบแทนที่คาดหวัง	ระหว่างกลุ่ม	2	1.519	0.760	1.702
	ภายในกลุ่ม	235	104.894	0.446	
	รวม	237	106.413		
3. ด้านความรู้ความเข้าใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.681	0.840	2.783
	ภายในกลุ่ม	235	70.966	0.302	
	รวม	237	72.647		
4. ด้านความเชื่อ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.937	1.468	2.926
	ภายในกลุ่ม	235	117.952	0.502	
	รวม	237	120.889		
5. ด้านประสบการณ์ในการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	2	2.832	1.416	3.158
	ภายในกลุ่ม	235	105.351	0.448	
	รวม	237	108.183		
ภาพรวม	**ระหว่างกลุ่ม**	**2**	**2.001**	**1.000**	**3.436**
	ภายในกลุ่ม	**235**	**67.421**	**0.291**	
	รวม	**237**	**70.421**		

หมายเหตุ: * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 4.19 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนโดยรวม จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ ด้วยค่า F-test พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนโดยรวม ไม่แตกต่าง

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัย มีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนด้านการยอมรับความเสี่ยง ด้านผลตอบแทนที่คาดหวัง ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความเชื่อ และด้านประสบการณ์การลงทุนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 4 พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนแตกต่างกัน

ตาราง 4.20 เปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย	**แหล่งความแปรปรวน**	Df	SS	MS	F
1. ด้านการยอมรับความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	2	3.677	1.838	3.785*
	ภายในกลุ่ม	235	114.142	0.486	
	รวม	237	117.819		
2. ด้านผลตอบแทนที่คาดหวัง	ระหว่างกลุ่ม	2	3.566	1.783	4.074*
	ภายในกลุ่ม	235	102.847	0.438	
	รวม	237	106.413		
3. ด้านความรู้ความเข้าใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	3.938	1.969	6.734
	ภายในกลุ่ม	235	68.709	0.292	
	รวม	237	72.647		
4. ด้านความเชื่อ	ระหว่างกลุ่ม	2	3.140	1.570	3.133*
	ภายในกลุ่ม	235	117.749	0.501	
	รวม	237	120.889		
5. ด้านประสบการณ์ในการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	2	1.209	0.604	1.327
	ภายในกลุ่ม	235	106.974	0.455	
	รวม	237	108.183		
ภาพรวม	**ระหว่างกลุ่ม**	**2**	**2.833**	**1.417**	**4.925***
	ภายในกลุ่ม	**235**	**67.588**	**0.288**	
	รวม	**237**	**70.421**		

หมายเหตุ: * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 4.20 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยโดยรวม จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา ด้วยค่า F-test พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการยอมรับความเสี่ยง ด้านผลตอบแทนที่คาดหวังจากการออมและการลงทุน และด้านความเชื่อ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพบว่า คะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยโดยรวม ด้านการยอมรับความเสี่ยง ด้านผลตอบแทนที่คาดหวังจากการออมและการลงทุน และด้านความเชื่อของพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผู้วิจัยจึงดำเนินการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's test ปรากฏผลดังตารางที่ 4.22 – 4.25

ตาราง 4.21 เปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี ($\bar{X}$=3.69)	ปริญญาโท ($\bar{X}$=3.70)	ปริญญาเอก ($\bar{X}$=4.45)
ปริญญาตรี ($\bar{X}$=3.69)	-	-0.012	-0.763*
ปริญญาโท ($\bar{X}$=3.70)		-	-0.750*

หมายเหตุ: * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 4.21 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน โดยรวม ของพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's Test พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย โดยรวม แตกต่างกับพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาปริญญาเอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาปริญญาเอกมีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออม

และการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยโดยรวมสูงกว่าพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และจากตารางที่ 4.22 ยังพบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย โดยรวม แตกต่างกับพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาปริญญาเอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาปริญญาเอกมีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยโดยรวมสูงกว่าพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

ตาราง 4.22 เปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย ด้านการยอมรับความเสี่ยง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี ($\bar{X}$=3.43)	ปริญญาโท ($\bar{X}$=3.42)	ปริญญาเอก ($\bar{X}$=4.30)
ปริญญาตรี ($\bar{X}$=3.43)	-	-0.012	-0.762*
ปริญญาโท ($\bar{X}$=3.42)		-	-0.750*

หมายเหตุ: * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 4.22 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน ด้านการยอมรับความเสี่ยง ของพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาต่างกันเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยแตกต่างจากพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอกมีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน ด้านการยอมรับความเสี่ยง สูงกว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และจากตารางที่ 4.23 ยังพบอีกว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีการศึกษาปริญญาโทมีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน ด้านการยอมรับความ

เสี่ยงแตกต่างจากพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก โดยพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอกมีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนด้านการยอมรับความเสี่ยงสูงกว่าพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตาราง 4.23 เปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย ด้านผลตอบแทนที่คาดหวังจากการออมและการลงทุน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี ($\bar{X}$=3.66)	ปริญญาโท ($\bar{X}$=3.62)	ปริญญาเอก ($\bar{X}$=4.50)
ปริญญาตรี ($\bar{X}$=3.66)	-	0.041	-0.875*
ปริญญาโท ($\bar{X}$=3.62)		-	-0.875*

หมายเหตุ: * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 4.23 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน ด้านผลตอบแทนที่คาดหวังจากการออมและการลงทุน ของพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน ด้านผลตอบแทนที่คาดหวังจากการออมและการลงทุน แตกต่างกับพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาปริญญาเอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาปริญญาเอกมีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนด้านการยอมรับความเสี่ยงและผลตอบแทนที่คาดหวังสูงกว่าพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และพบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน ด้านการยอมรับความเสี่ยงและผลตอบแทนที่คาดหวัง แตกต่างกับพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาปริญญาเอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาปริญญาเอกมีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนด้านผลตอบแทนที่คาดหวังจากการออม

และการลงทุนสูงกว่าพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

ตาราง 4.24 เปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย ด้านความเชื่อ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี ($\bar{X}$=4.00)	ปริญญาโท ($\bar{X}$=4.05)	ปริญญาเอก ($\bar{X}$=4.80)
ปริญญาตรี ($\bar{X}$=4.00)	-	-0.052	-0.798*
ปริญญาโท ($\bar{X}$=4.05)		-	-0.745

หมายเหตุ: * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 4.24 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย ด้านความเชื่อ ของพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's Test พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน ด้านความเชื่อแตกต่างกับพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาปริญญาเอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาปริญญาเอก มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนสูงกว่าพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 5 พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุน แตกต่างกัน

ตาราง 4.25 เปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย จำแนกตามตัวแปรรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย	**แหล่งความแปรปรวน**	Df	SS	MS	F
1. ด้านการยอมรับความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	4	18.683	4.671	10.978*
	ภายในกลุ่ม	233	99.136	0.425	
	รวม	237	117.819		
2. ด้านผลตอบแทนที่คาดหวัง	ระหว่างกลุ่ม	4	8.989	2.247	5.374*
	ภายในกลุ่ม	233	97.424	0.418	
	รวม	237	106.413		
3. ด้านความรู้ความเข้าใจ	ระหว่างกลุ่ม	4	10.307	2.577	9.631*
	ภายในกลุ่ม	233	62.340	0.268	
	รวม	237	72.647		
4. ด้านความเชื่อ	ระหว่างกลุ่ม	4	6.821	1.705	3.483*
	ภายในกลุ่ม	233	114.068	0.490	
	รวม	237	120.889		
5. ด้านประสบการณ์ในการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	4	11.921	2.980	7.214*
	ภายในกลุ่ม	233	96.262	0.413	
	รวม	237	108.183		
ภาพรวม	**ระหว่างกลุ่ม**	**4**	**9.367**	**2.342**	**8.937***
	ภายในกลุ่ม	**233**	**61.054**	**0.262**	
	รวม	**237**	**70.421**		

หมายเหตุ: * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 4.25 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยโดยรวม จำแนกตามตัวแปรรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้วยค่า F-test พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนด้านการยอมรับความเสี่ยง ด้านผลตอบแทนที่คาดหวัง ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความเชื่อ และด้านประสบการณ์การออมและการลงทุน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพบว่า คะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนในการเตรียมความพร้อมทางด้านการเงินเพื่อการเกษียณอายุของพนักงานมหาวิทยาลัย โดยรวม ด้านการยอมรับความเสี่ยง ด้านผลตอบแทนที่คาดหวัง ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความเสี่ยง ด้านความเชื่อ และด้านประสบการณ์การออมและการลงทุน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผู้วิจัยจึงดำเนินการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's Test ปรากฏผลดังตารางที่ 4.27 – 4.31

ตาราง 4.26 เปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย โดยรวม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	15,001-20,000 บาท ($\bar{X}$=3.98)	20,001-25,000 บาท ($\bar{X}$=3.57)	25,001-30,000 บาท ($\bar{X}$=3.73)	30,001-35,000 บาท ($\bar{X}$=3.70)	มากกว่า 35,000 บาท ขึ้นไป ($\bar{X}$=5.00)
15,001-20,000 บาท ($\bar{X}$=3.98)	-	0.409*	0.254	0.280	-1.010*
20,001-25,000 บาท ($\bar{X}$=3.57)		-	-0.155	-0.128	-1.420*
25,001-30,000 บาท ($\bar{X}$=3.73)			-	0.026	-1.265*
30,001-35,000 บาท ($\bar{X}$=3.70)				-	-1.291*

หมายเหตุ: * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 4.26 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย โดยรวม ของพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's Test พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 35,000 บาทขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน โดยรวม แตกต่างกับพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท, 20,001-25,000 บาท, 25,001-30,000 บาท และ 30,001-35,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 โดยพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 35,000 บาทขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน โดยรวม ของพนักงานมหาวิทยาลัย สูงกว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน15,001-20,000 บาท, 20,001-25,000 บาท, 25,001-30,000 บาท และ 30,001-35,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 นอกจากนี้ยังพบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท มีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนต่างจากพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้ 20,001-30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้ 15,001-20,000 บาท มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนสูงกว่าพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้ 20,001-25,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตาราง 4.27 เปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย ด้านการยอมรับความเสี่ยง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	15,001-20,000 บาท ($\bar{X}$=3.97)	20,001-25,000 บาท ($\bar{X}$=3.32)	25,001-30,000 บาท ($\bar{X}$=3.34)	30,001-35,000 บาท ($\bar{X}$=3.60)	มากกว่า 35,000 บาท ขึ้นไป ($\bar{X}$=5.00)
15,001-20,000 บาท ($\bar{X}$=3.97)	-	0.647*	0.635*	0.371	-1.024
20,001-25,000 บาท ($\bar{X}$=3.32)		-	-0.012	-0.276	-1.671*
25,001-30,000 บาท ($\bar{X}$=3.34)			-	-0.263	-1.659*
30,001-35,000 บาท ($\bar{X}$=3.60)				-	-1.395*

หมายเหตุ: * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 4.27 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน ด้านการยอมรับความเสี่ยง แตกต่างกับพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-25,000 บาท และ 25,001-30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 โดยพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนด้านการยอมรับความเสี่ยง สูงกว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-25,000 บาท และพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 นอกจานี้พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้มากกว่า 35,000 บาทขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนด้านการยอมรับความเสี่ยง แตกต่างจากพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้ 20,001-25,000 บาท, 25,001-30,000 บาท และ 30,001-35,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้มากกว่า 35,000 บาทขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนสูงกว่าพนักงาน

มหาวิทยาลัยที่มีรายได้ 20,001-25,000 บาท, 25,001-30,000 บาท และ 30,001-35,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตาราง 4.28 เปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย ด้านผลตอบแทนที่คาดหวัง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	**15,001-20,000 บาท** ($\bar{X}$=3.96)	**20,001-25,000 บาท** ($\bar{X}$=3.58)	**25,001-30,000 บาท** ($\bar{X}$=3.63)	**30,001-35,000 บาท** ($\bar{X}$=3.68)	**มากกว่า 35,000 บาท ขึ้นไป** ($\bar{X}$=5.00)
15,001-20,000 บาท ($\bar{X}$=3.96)	-	0.382	0.336	0.280	-1.032
20,001-25,000 บาท ($\bar{X}$=3.58)		-	-0.046	-0.102	-1.415*
25,001-30,000 บาท ($\bar{X}$=3.63)			-	-0.056	-1.368*
30,001-35,000 บาท ($\bar{X}$=3.68)				-	-1.312*

หมายเหตุ: * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 4.28 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน ด้านผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุน ของพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's Test พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 35,000 บาทขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน ด้านผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุน แตกต่างกับพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-25,000 บาท และ 30,001-35,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 โดยพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 35,000 บาท ขึ้นไปมีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน ด้านผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุน ของพนักงานมหาวิทยาลัย สูงกว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-25,000 บาท และ 30,001-35,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

ตาราง 4.29 เปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย ด้านความรู้ความเข้าใจ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	**15,001-20,000 บาท** ($\bar{X}$=4.15)	**20,001-25,000 บาท** ($\bar{X}$=3.69)	**25,001-30,000 บาท** ($\bar{X}$=3.92)	**30,001-35,000 บาท** ($\bar{X}$=4.00)	**มากกว่า 35,000 บาท ขึ้นไป** ($\bar{X}$=5.00)
15,001-20,000 บาท ($\bar{X}$=4.15)	-	0.460*	0.225	0.150	-0.849
20,001-25,000 บาท ($\bar{X}$=3.69)		-	-0.234	-0.309	-1.309*
25,001-30,000 บาท ($\bar{X}$=3.92)			-	-0.075	-1.075*
30,001-35,000 บาท ($\bar{X}$=4.00)				-	-1.000

หมายเหตุ: * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 4.29 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน ด้านความรู้ความเข้าใจของพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's Test พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน ด้านความรู้ความเข้าใจแตกต่างกับพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-25,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 โดยพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน ด้านความรู้ความเข้าใจสูงกว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-25,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และพนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 35,000 บาทขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน ด้านความรู้ความเข้าใจ แตกต่างกับพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-25,000 บาท, และ 25,001-30,000 บาท โดยพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 35,000 บาทขึ้นไปมีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน ด้านความรู้ความเข้าใจการออมและการลงทุนสูงกว่าพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-25,000 บาท, และ 25,001-30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตาราง 4.30 เปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย ด้านความเชื่อ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	**15,001-20,000 บาท** ($\bar{X}$=4.08)	**20,001-25,000 บาท** ($\bar{X}$=3.88)	**25,001-30,000 บาท** ($\bar{X}$=4.16)	**30,001-35,000 บาท** ($\bar{X}$=4.08)	**มากกว่า 35,000 บาท ขึ้นไป** ($\bar{X}$=5.00)
15,001-20,000 บาท ($\bar{X}$=4.08)	-	0.202	-0.080	0.005	-0.911
20,001-25,000 บาท ($\bar{X}$=3.88)		-	-0.282	-0.197	-1.113
25,001-30,000 บาท ($\bar{X}$=4.16)			-	0.085	-0.831
30,001-35,000 บาท ($\bar{X}$=4.08)				-	-0.916

หมายเหตุ: * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 4.30 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน ด้านความเชื่อของพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุน ด้านความเชื่อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตาราง 4.31 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย ด้านประสบการณ์ในการลงทุน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	**15,001-20,000 บาท** ($\bar{X}$=3.76)	**20,001-25,000 บาท** ($\bar{X}$=3.40)	**25,001-30,000 บาท** ($\bar{X}$=3.60)	**30,001-35,000 บาท** ($\bar{X}$=3.16)	**มากกว่า 35,000 บาท ขึ้นไป** ($\bar{X}$=5.00)
15,001-20,000 บาท ($\bar{X}$=3.76)	-	0.355	0.1551	0.596	-1.236*
20,001-25,000 บาท ($\bar{X}$=3.40)		-	-0.200	0.241	-1.592*
25,001-30,000 บาท ($\bar{X}$=3.60)			-	0.441	-1.391*
30,001-35,000 บาท ($\bar{X}$=3.16)				-	-1.833*

หมายเหตุ: * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 4.31 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน ด้านประสบการณ์ในการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's Test พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 35,000 บาทขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน ด้านประสบการณ์ในการลงทุน แตกต่างกับพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท, 20,001-25,000 บาท, 25,001-30,000 บาท และ 30,001-35,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 โดยพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 35,000 บาทขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน ด้านประสบการณ์ในการลงทุนสูงกว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท, 20,001-25,000 บาท, 25,001-30,000 บาท และ 30,001-35,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 6 พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุน แตกต่างกัน

ตาราง 4.32 เปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย จำแนกตามตัวแปรค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย	**แหล่งความแปรปรวน**	Df	SS	MS	F
1. ด้านการยอมรับความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	4	5.800	1.450	3.016
	ภายในกลุ่ม	233	112.019	0.481	
	รวม	237	117.819		
2. ด้านผลตอบแทนที่คาดหวัง	ระหว่างกลุ่ม	4	2.016	0.504	1.125
	ภายในกลุ่ม	233	104.398	0.448	
	รวม	237	106.413		
3. ด้านความรู้ความเข้าใจ	ระหว่างกลุ่ม	4	4.587	1.147	3.926
	ภายในกลุ่ม	233	68.059	0.292	
	รวม	237	72.647		
4. ด้านความเชื่อ	ระหว่างกลุ่ม	4	2.301	0.575	1.130
	ภายในกลุ่ม	233	118.587	0.509	
	รวม	237	120.889		
5. ด้านประสบการณ์ในการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	4	3.378	0.845	1.878
	ภายในกลุ่ม	233	104.805	0.450	
	รวม	237	108.183		
ภาพรวม	**ระหว่างกลุ่ม**	**4**	**2.430**	**0.607**	**2.082**
	ภายในกลุ่ม	**233**	**67.992**	**0.292**	
	รวม	**237**	**70.421**		

หมายเหตุ: * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 4.32 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนโดยรวม จำแนกตามตัวแปรค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ด้วยค่า F-test พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนแตกต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการ

ลงทุนโดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 7 พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีสภาพการเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัยต่างกันมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุน แตกต่างกัน

ตาราง 4.33 เปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน จำแนกตามตัวแปรการเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัยเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ทัศนคติต่อการออม และการลงทุน ของพนักงานมหาวิทยาลัย	ค่าเฉลี่ย		S.D.		t	การแปลผล
	เป็นสมาชิก	ไม่เป็นสมาชิก	เป็นสมาชิก	ไม่เป็นสมาชิก		
1. ด้านการยอมรับความเสี่ยง	3.38	3.66	0.698	0.688	-2.649*	แตกต่างกัน
2. ด้านผลตอบแทนที่คาดหวัง	3.56	4.03	0.678	0.500	-5.548*	แตกต่างกัน
3. ด้านความรู้ความเข้าใจ	3.78	4.11	0.584	0.358	-5.334*	แตกต่างกัน
4. ด้านความเชื่อ	3.99	4.14	0.757	0.539	-1.550	ไม่แตกต่างกัน
5. ด้านประสบการณ์การออมและการลงทุน	3.51	3.58	0.676	0.675	-0.732	ไม่แตกต่างกัน
โดยรวม	**3.64**	**3.90**	**0.566**	**0.412**	**-3.725***	**แตกต่างกัน**

หมายเหตุ: * หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 4.33 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนในการเตรียมความพร้อมทางด้านการเงินเพื่อการเกษียณอายุของพนักงานมหาวิทยาลัย จำแนกตามตัวแปรการเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัย ทั้งโดยรวมและรายด้าน ด้วยค่า t-test for Independent Sample พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัยมีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนในการเตรียมความพร้อมทางด้านการเงินเพื่อการเกษียณอายุของพนักงานมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างพนักงานมหาวิทยาลัยที่ไม่เป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยพนักงานมหาวิทยาลัยที่ไม่มีสถานภาพการเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัยมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนโดยรวมสูงกว่าพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีสถานภาพการเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัย และเมื่อ

พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนด้านการยอมรับความเสี่ยง ด้านผลตอบแทนที่คาดหวัง และด้านความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยพนักงานมหาวิทยาลัยที่ไม่มีสถานภาพการเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัยมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนด้านการยอมรับความเสี่ยง ด้านผลตอบแทนที่คาดหวัง และด้านความรู้ความเข้าใจสูงกว่าพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีสถานภาพการเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

บทที่ 5
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการออมและการลงทุนในการเตรียมความพร้อมทางด้านการเงินของพนักงานมหาวิทยาลัยในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน และการเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยนำเสนอการสรุปผลการวิจัยการอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรเกี่ยวกับพนักงานมหาวิทยาลัย ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน การเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 238 คน ส่วนใหญ่เป็น (1) เพศหญิง 63.9 เป็นร้อยละ 69.7 (2) อายุอยู่ระหว่าง 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.8 (3) สถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 63.9 (4) ระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 72.7 และ (5) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 47.1 (6) ค่าใช้จ่ายต่อเดือน 15,001 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.2 และ (7) เป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 76.9

2. ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุน

โดยรวมอยู่ในระดับ ($\overline{X}$ = 3.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยทีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนอยู่ในระดับมากจำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ความเชื่อ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านผลตอบแทนที่คาดหวัง และด้านประสบการณ์การออมและการลงทุน ($\overline{X}$ = 4.03, 3.86, 3.67, และ 3.52) และด้านการยอมรับความเสี่ยงอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3,45)

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของพนักงานมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกันระดับมีระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนแตกต่างกัน สรุปได้ดังนี้

1. เพศไม่มีผลต่อทัศนคติในการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย

2. อายุมีผลต่อทัศนคติในการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุอยู่ระหว่าง 41-60 ปี มีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนโดยรวมมากกว่าพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุ 31-40 ปี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนด้านการยอมรับความเสี่ยงและด้านความเชื่อแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยด้านการยอมรับความเสี่ยง พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุอยู่ระหว่าง 41-60 ปี มีทัศนคติต่อการออมและการลงทุน ด้านการยอมรับความเสี่ยงมากกว่าพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุ 31-40 ปี ส่วนด้านความเชื่อนั้น พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนด้านความเชื่อมากกว่าพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุระหว่าง 41-60 ปี มีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนด้านความเชื่อสูงกว่าพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. สถานภาพไม่มีผลต่อทัศนคติในการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย

4. ระดับการศึกษามีผลต่อทัศนคติในการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาปริญญาเอกจะมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนมากกว่าพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและปริญญาโท

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อทัศนคติในการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 35,000 บาทขึ้นไป มีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมากกว่าพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท, 20,001-25,000 บาท, 25,001-30,000 บาท และ 30,001-35,000 บาท นอกจากนี้พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้ 15,001-20,000 บาท มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนสูงกว่าพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้ 20,001-25,000 บาท

6. ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนไม่มีผลต่อทัศนคติในการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

7. สถานภาพการเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัยมีผลต่อทัศนคติในการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่ไม่มีสถานภาพการเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัยจะมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนโดยรวมสูงกว่าพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีสถานภาพการเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า โดยพนักงานมหาวิทยาลัยที่ไม่มีสถานภาพการเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัยมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนด้านการยอมรับความเสี่ยง ด้านผลตอบแทนที่คาดหวัง และด้านความรู้ความเข้าใจสูงกว่าพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีสถานภาพการเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมหาวิทยาลัย

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาผู้วิจัยได้พบประเด็นที่ควรแก่การอภิปรายดังนี้

1. จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีเพศต่างกันมีผลต่อทัศนคติในการออมและการลงทุนแตกต่างกัน ด้วยค่า t-test for Indepedent Sample จากตาราง 4.14

พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุน ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของราตรี เจียมจารุภา (2542)

2. จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุแตกต่างกันมีผลต่อการเตรียมความพร้อมทางด้านการเงินเพื่อการเกษียณอายุแตกต่างกัน ด้วยค่า One-way Anova หรือ F-test จากตารางที่ 4.23 พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีอายุแตกต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับการเตรียมความพร้อมทางด้านการเงินเพื่อการเกษียณอายุของพนักงานมหาวิทยาลัย โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้าน ได้แก่ ด้านการเตรียมความพร้อมทางด้านการเงิน ด้านการยอมรับความเสี่ยงและผลตอบแทนที่คาดหวังจากการออมและการลงทุน และด้านทัศนคติในการออมและการลงทุน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 สอดคล้องกับพงษ์อุบล งามบรรหาร (2541)

3. จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีสถานภาพต่างกันมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุน แตกต่างกันด้วยค่า One-way Anova หรือ F-test จากตารางที่ 4.20 พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนโดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนด้านการยอมรับความเสี่ยง ด้านผลตอบแทนที่คาดหวัง ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความเชื่อ และด้านประสบการณ์การลงทุนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของจารุณี สิลาทอง (2548) ศึกษาเรื่องการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุงาน สำหรับพนักงานในสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่ พบว่า พฤติกรรมการใช้จ่ายของพนักงานไม่ฟุ่มเฟือยมีการรับประทานอาหารนอกบ้านในมื้อพิเศษ ชมภาพยนตร์ ท่องเที่ยว ซื้อสินค้าตามห้างสรรพสินค้าบ้างพอสมควร และจะชำระค่าใช้จ่ายเป็นเงินสด พฤติกรรมการลงทุนนั้นจะมีเพียงการลงทุนผ่านกองทุนเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) การลงทุนอย่างอื่นค่อนข้างน้อย การวางแผนการออมเตรียมการเกษียณอายุงานนั้นส่วนใหญ่มีรายได้หลังเกษียณจากเงินบำเหน็จบำนาญและมีการออมในรูปแบบกระกันชีวิตแบบตลอดชีพจากการประมาณการฐานะ

ทางการเงินหลังเกษียณอายุงานว่ามีรายได้มากกว่ารายได้และในกรณีที่มีหนี้สินได้มีการปลดหนี้ไว้แล้วและคิดว่าจะทำได้

4. จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุน แตกต่างกัน ด้วยค่า One-way Anova หรือ F-test จากตารางที่ 4.21 พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการยอมรับความเสี่ยง ด้านผลตอบแทนที่คาดหวังจากการออมและการลงทุน และด้านความเชื่อ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาปริญญาเอกจะมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนมากกว่าพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและปริญญาโท สอดคล้องกับงานวิจัยของฐิติมา พรหมทอง (2535) ศึกษาเรื่อง การเตรียมตัวเพื่อเกษียณอายุราชการของครูประถมศึกษาวัยใกล้เกษียณ ในจังหวัดที่มีฐานะเศรษฐกิจสูงสุดและต่ำสุดกลุ่มตัวอย่าง 107 คน ในช่วงเดือนพฤษภาคม-ตุลาคม พ.ศ.2536 ผลการศึกษาพบว่า การเตรียมตัวเพื่อเกษียณอายุราชการของครูประถมศึกษาวัยใกล้เกษียณไม่ขึ้นอยู่กับจังหวัดที่มีฐานะเศรษฐกิจสูงสุดและต่ำสุด ในการเตรียมตัวด้านเศรษฐกิจพบว่า ข้าราชการครูประถมศึกษาวัยใกล้เกษียณทั้งหมดจะขอรับเงินบำนาญ โดยให้เหตุผลเรื่องความมั่นคงในชีวิตภายหลังเกษียณอายุราชการ เพราะเมื่อมีอายุมากขึ้นโอกาสในการทำงานน้อยลง การประกันสังคมที่มีอยู่ไม่เพียงพอที่จะประกันความมั่นคงในชีวิตผู้สูงอายุได้ ส่วนรายได้จากแหล่งอื่นๆพบว่าครูประถมศึกษาวัยใกล้เกษียณส่วนใหญ่ไม่มีรายได้พิเศษ และมักจะได้รับความเดือดร้อนจากภาวะเศรษฐกิจ คือ รายได้ไม่พอกับรายจ่าย ที่เป็นเช่นนี้ เนื่องมาจากขาดการเตรียมอาชีพสำรองไว้ทำเมื่อเกษียณ อันเป็นผลมาจากการขาดเงินและไม่มีความรู้เรื่องอาชีพในด้านรายจ่าย ในการประมาณรายจ่ายภายหลังการเกษียณอายุราชการนั้นส่วนใหญ่ครูทั้งสองกลุ่มได้มีการประมาณรายจ่ายไว้แล้ว คือ ครูที่อยู่ในจังหวัดที่มีสภาพเศรษฐกิจต่ำได้รับเงินเดือนน้อยกว่าถ้าคำนวณเป็นเงินบำนาญที่ได้รับจะลดลงต่ำกว่าเงินเดือนประจำที่ได้รับอีกระดับหนึ่ง รายได้ของครูที่อยู่ในจังหวัดที่มีฐานะเศรษฐกิจต่ำจึงไม่เพียงพอกับรายจ่ายที่เกิดขึ้นภายหลังเกษียณ

5. จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุน แตกต่างกัน ด้วยค่า One-way Anova หรือ F-test จากตารางที่ 4.26 พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยมีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนด้านการยอมรับความเสี่ยง ด้านผลตอบแทนที่คาดหวัง ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความเชื่อ และด้านประสบการณ์การออมและการลงทุน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 35,000 บาทขึ้นไป มีทัศนคติต่อการออมและการลงทุนในการเตรียมความพร้อมทางด้านการเงินเพื่อการเกษียณอายุของพนักงานมากกว่าพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท, 20,001-25,000 บาท, 25,001-30,000 บาท และ 30,001-35,000 บาท นอกจากนี้ พนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้ 15,001-20,000 บาท มีคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการออมและการลงทุนสูงกว่าพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีรายได้ 20,001-25,000 บาท

สอดคล้องกับงานวิจัยของอาชัญญา รัตนอุบล และคณะ (2552) ศึกษาเรื่องการศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการและรูปแบบการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการเตรียมความพร้อมเมื่อเข้าสู่วัยผู้สูงอายุของผู้ใหญ่วัยแรงงาน โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ตอนปลายช่วงอายุ 50-59 ปี ในเขตเมืองและเขตชนบท ได้แก่ กรุงเทพมหานคร เพชรบุรี เชียงราย ขอนแก่น และสงขลา ในช่วงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2552 จำนวน 10,032 คน และขั้นตอนการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 เป็นการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับสภาพของการเตรียมความพร้อมเมื่อเข้าสู่วัยผู้สูงอายุของผู้ใหญ่วัยแรงงานในเขตเมืองและเขตชนบท และขั้นตอนที่ 2 เป็นการสำรวจปัญหาและความต้องการ การจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย กรอบแนวคิดในการศึกษาเอกสาร แบบศึกษาเอกสาร แบบสอบถามการศึกษาปัญหาและความต้องการเตรียมความพร้อมเมื่อเข้าสู่วัยผู้สูงอายุ จากการศึกษาพบว่า การเตรียมความพร้อมด้านพฤติกรรมการออมนั้น ผู้ใหญ่วัยแรงงานมีปัญหาการจัดการด้านการเงินและการลงทุน

และต้องการให้ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมในการออมและการลงทุน ดังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงการคลัง ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และกระทรวงแรงงาน เป็นต้น ควรให้ความรู้เรื่องการออมและการลงทุนอย่างกว้างขวางและเพียงพอ นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ ควรจัดอบรมเกี่ยวกับการบริหารการเงินและการออมให้แก่บุคลากร เพื่อกระตุ้นให้ผู้ใหญ่ตระหนักถึงการจัดการการเงินของตนเองอย่างเหมาะสม

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1. มหาวิทยาลัยควรให้ความรู้และความเข้าใจกับพนักงานมหาวิทยาลัย ในเรื่องการออมและการลงทุนเพื่อการเตรียมความพร้อมพนักงานมหาวิทยาลัย

2. พนักงานมหาวิทยาลัยควรมีการเตรียมความพร้อมทางด้านการเงินอย่างมีระเบียบและมีแบบแผน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาทัศนคติการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อให้ทราบข้อมูลครอบคลุมและทั่วถึง ควรมีการศึกษาปัจจัยในการเตรียมความพร้อมในการวางแผนทางด้านการเงินของพนักงานมหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

กอบศักดิ์ ภูตระกูล และคณะ. (2548). **การออมในประเทศไทย: ความเพียงพอหรือความเสี่ยง**. เอกสารสัมมนา, งานสัมมนาประจำปีของธนาคารแห่งประเทศไทย, 18 สิงหาคม 2548

จันทร์เพ็ญ บุญฉาย.(2552). **การจัดการการเงินส่วนบุคคล กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขต กรุงเทพมหานคร**. (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

จีรวัฒน์ แก้วใจดี. (2550). **การเปรียบเทียบความรู้ ทัศนคติ และความวิตกกังวลในการถ่ายโอนสถานศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุราชการและตำแหน่งที่ต่างกัน**. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2555). **เริ่มต้น วางแผนสู่ความมั่งคั่ง**. [ออนไลน์]. ค้นวันที่ 2 มกราคม 2555 จาก http://www.tsitthailand.org/index.php

พระบรมราโชวาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ธงชัย สันติวงษ์. (2535). **องค์การและการบริหาร.พิมพ์ครั้งที่ 7**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

ธิดารัตน์ อติชาตนันทน์ และแพรวพรรณ มังคลา. (2554). **การวางแผนการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค**. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2549). **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS**. กรุงเทพฯ: วี.อินเตอร์ พริ้นท์.

บจก. หลักทรัพย์จัดการกองทุนยูโอบี (ไทย). (2554). “**กองทุนรวมสำรองเลี้ยงชีพ**,” ที่มา http://www.uobbam.co.th

วโรทัย โกศลพิศิษฐ์กุล. **การออมของไทยและวิกฤตในอนาคต**. หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ, 14 กุมภาพันธ์ 2550.

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. 2545. **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน์

ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2553). “**รู้จักตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย**.” ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

ส่วนนโยบายการออมและการลงทุนในภาพรวม สำนักนโยบายการออมและการลงทุน. **การออมภาคครัวเรือนไทย จะเป็นอย่างไรในปี 2555?** ที่มา: http://www.fpo.go.th/S-I/Article/php?DBIndex=mysql&Language=Thai

อนงนาฎ ศุภกิจวณิชกุล และประสพชัย พสุนนท์. (2559). **การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมกับการออมกับการบริหารการเงินก่อนเกษียณอายุ กรณีศึกษาบุคลากรมหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์**. วารสารสาขามนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และศิลปะ ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 เดือนพฤษภาคม – สิงหาคม 2559.

อนิศา เซ็นนันท์. (2547). **เงินทองของมีค่าช่วงชั้นที่ 4 (พิมพ์ครั้งที่ 2)**. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

อุดม สำอางกูล. (2554). **จิตวิทยาลังคม**. วิทยาลัยครูเชียงใหม่. เชียงใหม่

Benedict Koh, Wai Mun Fong. (2011). **Personal Financial Planning, 4th Edition.** Prentice Hall. Pearson Education South Asia Pte Ltd. Singapore.

Gibson, E. J., & Pick, A. D. (2000). **An ecological approach to perceptual learning and development.** New York: Oxford University Press.

Gitman, Joenhnk, Billingsley. (2010). **Personal Financial Planning.** South-western cengage learning. United States of America.

IKE Mathur. (1984). **Personal Finance.** The United States of America : South – Western

Keown J. . (2000). **Personal Finance Turning Money into Wealth.** New Jersey: Prentice Hall.

Lois E. Boone, David L. Kurtz, Douglas Hearth. (2000). **Planning Your Financial Future.** The United States of America: Dryden Press.

Publishing. Jack R.Kapoor, Res R.Dlabay, Robert J.Hughes. (2007). **Personal Finance.** New York : McGraw-Hill.

Richard J.Stillman. (1988). **Guide to Personal Finance.** New Jersey: Prentice Hall.

Stillman, Richard J. (1985). **Guide to personal finance: a lifetime program of money management.** Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall

ภาคผนวก

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – นามสกุล นายสานิตย์ มิอาทร

วัน เดือน ปี เกิด 10 มิถุนายน 2518

ภูมิลำเนา ชัยนาท

วุฒิการศึกษา ปี 2544 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี
บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการเงินและการธนาคาร
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตำแหน่งหน้าที่ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปปฏิบัติการ

การงานปัจจุบัน กองกลาง สำนักงานอธิการบดี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ศูนย์เทเวศร์